HINDU HIGH SCHOOL

MADURANTAKAM

STUDENTS' NOTE BOOK.

SREE VENKATESA PERUMAL VILAS

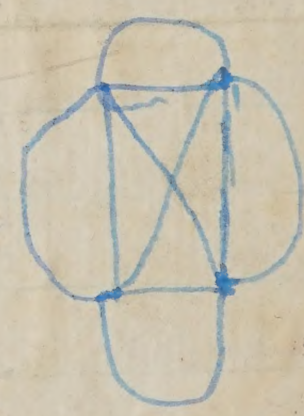
Parthasarathy Naidu & Bros.

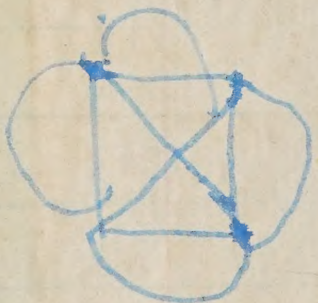
BOOK SELLER & GENERAL MERCHANT

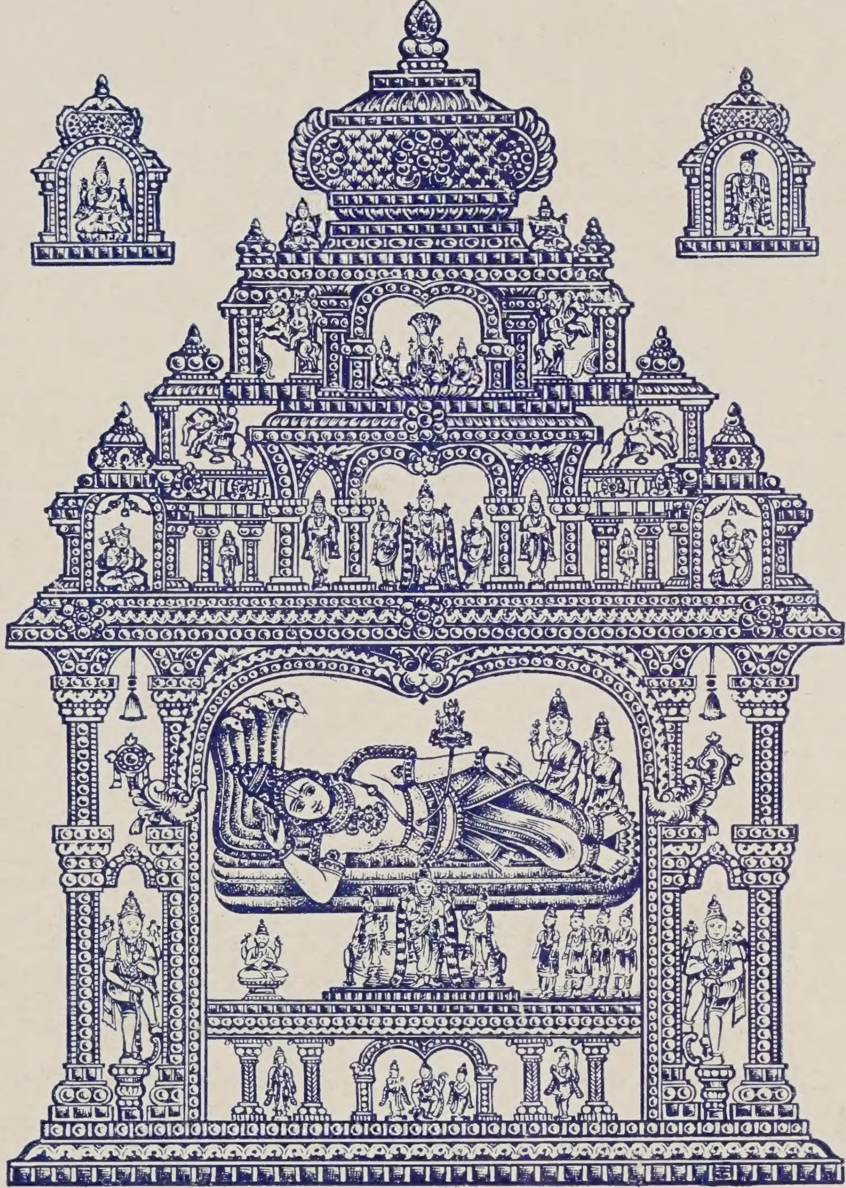
MADURANTAKAM

VI

இந்துமதி

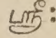

திருக்கோட்டியூர்
அஷ்டாங்கவிமானம்

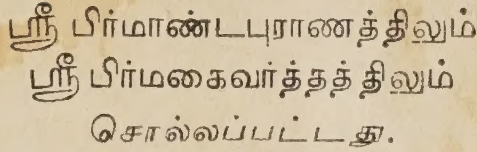
S. K. PRESS, KUMBAKONAM,

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகத்துவம்.

ஸ்ரீ பிர்மாண்டபுராணத்திலும்
ஸ்ரீ பிர்மகைவர்த்தத்திலும்
சொல்லப்பட்டது.

இஃது
புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானத்
திருமெய்யத்திலிருக்கும்
பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சாரியரால்
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மகா ராஜ ஸதஸ் வித்வானும்
ஷை ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் வைஸ் பிரின்ஸிபாலுமான
காளி. வங்கீபுரம். ரங்காச்சாரியார் அவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம் ராமச்சந்திரபுரம்
ஸ்ரீமான். தீ. நா. முத்தையா செட்டியார்,
F. R. S. A. அவர்களின் பொருளுதவியினால்

கும்பகோணம்
ஸ்ரீ கோமளாம்பா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை] 1923. [அணா 5

அறிவிப்பு.

பெரியாழ்வார், பூதத்தார், பேயார், திருமழிசைப்பிரான், திருமங்கைமன்னன் இவ்வாழ்வார்கள் மங்களாசாஸனம் செய்த "திருக்கோட்டியூர்" என்ற கோஷ்ட க்ஷேத்திரத்தின் மகிமை யானது வடமொழியில் பிர்மாண்ட புராணத்திலும், பிர்மகை வர்த்தத்திலும், உரைக்கப்பட்டுள்ளதை புதுக்கோட்டை ஸம் ஸ்தானம் ராமசந்திரபுரத்திலிருக்கும் ஆஸ்திகபுத்தியுள்ளவரும் தர்மசிலருமான ஸ்ரீமான் தீ. நா. முத்தையா செட்டியார் F. R S. A. அவர்கள் திருமெய்யம் க்ஷேத்திரமகத்துவம்போல் இதை யும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து அச்சியற்ற விரும்பியபிரகாரம் யான் திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் பெரிய தொட் டயாச்சாரியர் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் ஸ்ரீ. ஸ்ரீராம தேசிகாச்சாரியார்ஸ்வாமியும் கிருபைகூர்ந்து தந்தருளினஸம்ஸ் கிருத அச்சுப்பிரதியையும் பிராசீனமான கையெழுத்துப்பிரதி யையும் ஸரி பார்த்து எனது அறிவிக்குத் தக்கபடி திருமெய் யம் க்ஷேத்திரமகத்துவம்போல் இதையும் மொழி பெயர்த்து ஷை செட்டியார் அவர்களின் பெரும் பொருளுதவியினுல் அச் சியற்றியிருப்பதை ஆஸ்திகர்கள் அங்கீகரிக்கக்கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்,

திருமழிசை. பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சார்யன்.

திருமெய்யம்

மாஹாத்ம்யம் விவ்ருணோதி ராகவார்யோ கோஷ்டீ-புரீஶஸ்ய ச தத்புராணாத் ஸ்வகீய யத்னத: ப்ராப்னோதி ஸச்சூர்ணாம் | இத்யேதத்விபூஷோட்டிதோஷஜனகம் ஶ்ரீ விஷ்ணுஸந்தோஷணம் போஹஸ்துயாச் பந்தாம் ஸர்வதாஜி ஸகலம் ஶிஷ்யாச் ஸர்வம் மாயவ: ||

கோஷ்டீபுரீநாயகவைபவஸ்ய
ஶ்ரீராகவார்யேண விவ்ருதிம் தனோதி |
சாஸ்த்ராணு சத்வவிஹாநிஜஸ்வ:
ஶிஷ்டானுமோதம் ப்ரம்யவிநோதநேத்ரா: ||

இதி

காஞ்சி. வம்ஶீவாஸம் ராகவாசார்ய:
நவஸாம்ராஜ்யவிதக் ஸஹாஸஜஸ்ய:

Vice Principal
H. H. The Raja's College,
PUDUKKOTAH.

ஸ்ரீ ஸௌம்யநாராயணாய நம:

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசைவெண்பா.

மாயவனூர் கோட்டிநகர் மான்மியத்தை வாய்மையுற
ஏயவட நூலிலிருந்தபடி...............தூய
தமிழ் வசனமாக நன்கு தந்தான்றண் மெய்யத்
தமிழ்துறழ் சொல்ராகவனுமால். (1)
தந்தவதனைத் தணியாப்புகழொடச்சில்
முந்தவுயர முயன்றளித்தான்—இந்ததனை
நேர்முகனு முத்தையவேள் நீள்ராமசந்திரபுரம்
ஆர்வணிகர் கோமான்வன்.

இங்ஙனம்,

நெடுவை திரு இராமஸ்வாமி அய்யங்கார்,
இயலிசைவித்வான்,
S. B. ஹைஸ்கூல்
இராமச்சந்திரபுரம்.

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

ஶ்ரீ கோஷ்டீபுரமாஹாத்ம்ய விஷய ஸூசிகா ॥

திருக்கோட்டியூர் மஹிமையின் அட்டவணை

அத்யாய: ॥ அத்தியாயம்	விஷய: ॥	ஸங்கதி
க.	தீர்த்தக்ஷேத்ரப்ரஶம்ஸா.	தீர்த்தம் க்ஷேத்திரங்களின் புகழ்ச்சி.
உ.	தேவைர்ஹிரண்யவதோபாயவிசிந்தநம் பகவத்க்ருத ஹிரண்யவதப்ரதிஜ்ஞா ச.	தேவர்கள் இரண்யவதத்தை யோஜித்தலும், பகவான் செய்தஇரண்யவதப் பிரதிக்ஞையும்.
ந.	ப்ரஹ்லாதகதா,	பிரஹ்லாதரின் கதை.
ச,	ந்ருஸிம்ஹரூபபகவத்க்ருதஹிரண்யவதகதா, கதம்பமஹர்ஷிப்ரஹ்மதத்தாஷ்டாங்கவிமாநஸ்த பகவதாராதநம், ஶ்ரீஸௌம்ய நாராயணாவிர்பாவஶ்ச,	நரஸிம்மரூப பகவான் செய்தஇரண்யவதக்கதையும், கதம்பமகரிஷி, பிர்மன்தந் தருளின அஷ்டாங்கவிமானத்தில் பகவானை ஆராதித்தலும், ஸ்ரீஸௌமியநாராயணன்ஆவிர்பவித்தலும்
ரு.	புரூரவஸா பாகவதாநயநம் ।	புரூரவராஜன் பாகவதர்களை வரவழைத்தல்,
சு.	கோஷ்டீபுரே பாகவதஸம்ருத்தி: பலம் ச ।	திருக்கோட்டியூரில் பாகவதபூர்த்தியும், பலமும்.
	ப்ரஹ்மகைவர்த்தே	பிர்மகைவர்த்தத்தில்
க.	பகவத்க்ருதஹிரண்யவத பூர்வகலோகரக்ஷா ।	பகவான் இரணியவதம்செய்துலோகத்தைரக்ஷித்தது.
உ.	புண்யநிதிராஜக்ருத கைங்கர்யம் பலம் ச ।	புண்ணியநிதிராஜன்செய்த பணியும்பலமும்.

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

ஸ்ரீ கோஷ்டீக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யம்

ப்ரஹ்மாண்டபுராணே ப்ரதிபாதிதம் ॥

புரா க்ருதயுகே தாத! நாரதாய மஹாமுநி: ।
பத்மயோநிமுபஸ்யாதுமேமேத்தஸ்ய மஹிமம் ॥ ॥௧॥

ப்ரஹ்மாணம் ஸர்வலோகாநாம் ஸ்ரஷ்டாரமபியேஶ்வரம் ।
ஸ நாரதோ மஹாதேஜா: ப்ரணிபத்யாபிவாத்ய ச ॥ ॥௨॥

துஷ்டாவ தேவதேவேஶம் ஸர்வலோகபிதாமஹம் ।
ஸமேதஸேவ்யமாநம் முநிபிஸ்ஸநகாதிபி: ॥ ॥௩॥

நாரத:—

ருக்வேதமூர்தயே துப்யம் யஜுர்வேதாத்மநே நம: ।
ஸாமவேதாத்மநே துப்யமதர்வவபுஷே நம: ॥ ॥௪॥

யஜ்ஞாய யஜ்ஞபதயே யஜ்ஞகுஹ்யாய தே நம: ।
வேதாய வேதபதயே வேதவேத்யாய தே நம: ॥ ॥௫॥

ஸ்ரஷ்டா த்வம் ஸர்வலோகாநாம் ரக்ஷகஸ்த்வம் பிதாமஹ: ।
ஸம்ஹாரகஸ்த்வம் பகவந்! ஶர்வாணாமபீஶ்வர: ॥ ॥௬॥

த்வம் ஸித்திஸ்த்வம் வஷட்காரஸ்த்வமோங்காரோ மஹத்தப: ।
ப்ராஜ்யம் புத்திஸ்த்வம் ஶ்ரீஸ்த்வம் ஸ்வதா ஸ்வாஹா க்ஷமைவ ச ॥ ॥௭॥

விதிர்வேதஶ்ச வேத்தா ச க்ஷேமோபாயப்ரநாயக: ।
மந்த்ரஸ்த்வம் மந்த்ரவாச்யஸ்த்வம் ஸர்வமந்த்ரப்ரதஸ்ததா ॥ ॥௮॥

தாமரை மலரை ஆஸனமாய்க்கொண்ட தேவரீர் ஸர்வமந்திர ஸ்வரூபமான தெய்வமாய் எல்லாவற்றையும் ஜயித்து, அனுபவித்து, ஸர்வேசுவரனாய் மஹானாகிறீர். (கூ)

தேவதேவர்களான இந்திராதிகளுக்குமீசனாய் கமல மலரை ஆஸனமாய்க்கொண்டு, பிரமனாயும், விஷ்ணுவாயும், சங்கரனாயும் விளங்கும் தமக்கு வந்தனம் செய்கிறேன். (கய)

ஈசனே! தாம் கர்த்தாவும், காரணமாயும், காரியமாயும், அதன் பயனாயும், கலக்கமும் தேற்றமுமாய், மெய்யினோடு பொய்யுமாய் விளங்குகிறீர். (கக)

ஸர்வதேவஸ்வரூபனாய், ஸகல†வேதமாகி§வேள்வியாகி, வேள்வியின் பயனுமாகிறீர். (கஉ)

நான்முகனே! ஜகத்துக்கும் பிரகிருதிக்கும் காரணமாய் மும்மூர்த்தியாய், ஜகத்தைப்படைத்து காத்துக்கெடுத்து நிற்கும் தமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (கரு)

அவ்வவகாரியங்களை நடத்த ரஜோகுணத்தையடைந்து ஸகலத்தையும் படைக்கும் தமக்கு அநேகந்தடவை நமஸ்கரிக்கிறேன். (கச)

இவ்விதம் நாரதமுனிவர் நான்முகனை ஷட்குணபூர்ணனை பகவானாக எண்ணித்துதித்து நின்றபிறகு குறிப்பறிந்த "கண்வர்" என்ற மகாமுனிவர் உத்தமமான திருக்கோட்டியூர் மகிமை விஷயமாய் பிர்மாவை நன்றாய் வினவுகிறார். (கருஇ)

நாற்றிசைகளாலடங்கிய விசாலமான பூமியில் நல்ல மனஸையுடையவர்களால் தங்கள் பெரும்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளுவதற்கேற்பட்ட அநேக புண்ணியதீர்த்தங்கள் ஸேவிக்கத்தக்கவைகள் (கசுஇ)

அவைகள் பரமாத்துமத்தியான நிஷ்டர்களான ரிஷிகளால் பாவங்கள் யாவையும் விலக்கி, மோக்ஷத்தைத்தரும் தீர்த்தங்களென்று ஆசிரயிக்கப்பட்டுள்ளன. (களஇ)

எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணுவின் பாதத்திலிருந்துண்டானதால் "கங்கை" என்னும் நதி எப்பொழுதும் பிரவகித்திபெற்றது. (கஅ)

அக்கங்கையானது மகாத்மாவான சங்கரன் முடியில் தங்கிய மாலைபோன்று, பூமி அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்க்கம் ஆகிய மூவிடங்களில் நின்று தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமோத்தமமாய், பகீரதனால் பூமியில் கொண்டுவரப்பட்டதால் "பாகீரதீ" என்றுபெயர்பெற்றிருக்கிறது) (ககூஇ)

---

† வேதமாகி—வேதத்தின் உத்தரபாகமாகி
§ வேள்வி—பகவானுடைய ஆராதனம்.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍀 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௨௦॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 ॥

𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾 𑌚 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌾 ।
[illegible] 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ॥௨௨॥

[illegible] 𑌚 𑌨𑌦𑍀 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌭𑌾 ॥

𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀 ।
𑌶𑍋𑌣𑍋 𑌨𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥

𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌶𑌮𑌨𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 [illegible] ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 ॥௨௫॥

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌸𑌹 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥
[illegible] ॥௨௬॥

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌿𑌰𑌿𑌃 ॥௨௭॥

𑌯𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌰𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍇𑌵 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீ:
ஸௌம்யநாராயணாய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகிமை.

பிர்மாண்டபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது.

தாமரைமலரில் ஜனித்த பிரமனை ஸேவிப்பதற்கு, முன் கிருத் யுகத்தில் ஸகல ஜனங்களுக்கும் அக்ஞானத்தை நீக்கி, பகவத் விஷய ஞானத்தைக் கொடுத்து பகவானைத்தந்தருளும் நாரத முனிவர் ஸத்தியலோகம் சென்றார். (க)

அங்கு எல்லாவுலகங்களையும் படைத்த ஈசனாகிய பிர்மாவை மிக்க தேஜஸையுடைய அந்த நாரதர் நமஸ்கரித்து, தன் பெயரை யும் சொல்லி, தேவர்களுக்கு நாதனான இந்திரனுக்கும் ஈசனாய், (உ)
ஸநகாதிகளால் நாற்றிசைகளிலும் ஸேவிக்கப்படும் ஸர்வலோக பிதாமஹரான பிர்மாவை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். (ங)

ருக்வேதமூர்த்தியாய், யஜுர்வேதஸ்வரூபனாய், ஸாமவேதாத் மாவாய், அதர்வ வேதசரீரனான தமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (ச)

யஜமானனுமாய், யாகத்தில் ஆராதிக்கப்படும் பொருளாய், வேள்வியாகி, † வேதமாகி, வேதபதியாகி, வேதத்தாலறியத் தக்க தமக்கு வந்தனம். (ரு)

பொருள், காந்தி, மகிமை, வீரியம், முயற்சி, ஸித்தி ஆகிய குணங்களால் நிறைந்த தேவரீர் எல்லாவுலகங்களையும், படைத்துக் காத்துக் கெடுத்து ஈசனுக்கும் ஈசனாகிறீர். ஸித்தியும், தேவர்க ளுக்கு ஹவிஸைக்கொடுக்கும் சொல்லான ஸ்வாஹா ஸ்வதா வஷட் காரமும், பிரணவமும், தவமும், ஆஜ்யம்(நெய்) ஹோமம் அக்கினி இவைகளும் தாமேயாகிறீர். (சு)

அறிவும், அறியத்தக்கவனும், அறியுமவனும், மந்திரமும், மந் திரப்பொருளும், மந்திரத்தையுபதேசிப்பவனும், ஸர்வலோக நாத னான தாமே (அ)

---

† வேதமாகி என்றது—வேதத்தின் பூர்வபாகமாகி.

ஸர்வஶக்தே ஶயோ தேவஸ்வாக்ஷாத்க்ஷம் க்ஷஶோஸந! ।
விஸ்வஜிக்ஷ ஸர்வஹோத்ரா ச ஸர்வஸ்வேவஸ்வரோ ஶஹோந ॥௧॥
நஶஸ்தே தேவதேவேஸ நஶஸ்தே க்ஷஶோஸந ।
நஶோ ஹிரண்யகர்பாய ஹரயே ஶங்கராய ச ॥ ॥௧0॥
க்ஷத்ரா ச காரணம் காயர்ம் தத்த்வம் ச க்ஷமேவ ஹி ।
விதாவிஷ்ய க்ஷமேவேஸ! ஸத்யாஸத்யே க்ஷமேவ ச ॥௧௧॥
ஸர்வதேவஶயோ தேவஸர்வவேதஶயஸ்ததா ।
ஸர்வயஜ்ஞஶயஸ்க்ஷம் ச ஸர்வயஜ்ஞஃலப்ரதா ॥ ॥௧௨॥
நஶஶ்ஶக்திசதுர்யே தேஹ்யம் ஜ்யோதிஷ்பரண காரண! ।
ஸ்ருஷ்டே பாலநே ச ஸம்ஹாரே ஜகதாம் சராசர ॥
தத்த்வாய சவிகாஸாய குணாதீதசேவ்யசே ।
நஶோ விஸ்வஸ்ரஜே தேஹ்யம் ஹரயே ஹரயே நஶோ நஶ꞉ ॥
ஹகவத்தம் சதுர்க்ஷமேவம் ஸம்ஸ்தூய நாரதே ।
தஸ்மின்பாரதே வஸ்ராஸ க்ஷணேந நாம ஶஹாஶுநி꞉ ।
ப்ரஹாணம் வரிவஸ்ய ஶோஷ்ரீஶாஹாத்ம்ய꞉ துஷ்ட ॥௧௫॥

க்ஷண உவாச—

சத்விர்யாம் சதுராஹாயாம் தீர்த்தாநி விவிதாநி ச ।
ஶஹாபாதகஸாஸ்யம் ஸேவ்யாநி க்ஷ்யதவர்ஜிபி꞉॥௧௬॥
க்ஷேத்ராநி ஸதா ஸம்ஸேவ்ய தீர்த்தம் ஹாவிதாத்ஹா ।
நிஶ்ஶேஷக்ஷ்யதவாநி ஸத்யா ஶுக்திகராணி ச ॥௧௭॥
ஸந்தி தேஷு ஸதா வ்யாதா க்ருஹாவிஷ்டவதோஷ்ண வா ॥௧௮॥
ஶாயாயஶோரா ஶௌஜேவ ஶங்கரஸ்ய ஶஹாத்ரந꞉ ।
த்ருஷோத்யஸர்வாசவீந தீர்த்தாநாம் தத்தஶ் தத்ஶ ॥௧௯॥
ஶரீரேஷ நிவர்த்தா தஸ்ஶாஹ்ராஶீரயீதி ச ॥ ॥௨0॥

அக்கங்கையின் கரைமேல் உத்தமமான "காசி"என்ற மோக்ஷத்தைத்தரும் க்ஷேத்திரமொன்றுளது. அக்காசியின் பெயரைச்(உ0) சொல்லுவதாலே ஸர்வபாபங்களும் விலகும். அத்தகைய மகிமையுடைய "கங்கை" என்ற நதியானது தீர்த்தங்களுக்குள் சிறந்ததாய் எல்லா பலத்தையும் தரக்கூடியதாயிருக்கிறது. (உக)

அதற்கப்பால்"நர்மதை"என்ற நதியானது தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமமே. அந்த தீர்த்தத்தை ஸ்பர்சிப்பதால் பாவங்கள் ஓடுகின்றன. (உஉ)

பிறகு பூமிக்குள்ளாகவே கொஞ்சதூரம் ஜலப்பிரவாஹத்தையுடைய "ஸரஸ்வதீ" என்று பெயர்பெற்ற நதியானது ஸகல தீர்த்தங்களுக்கும்மேலாய் மனிதர்களின் ஸகல பாவங்களையும் விலக்கி சுபத்தைத் தரக்கூடியதாயிருக்கிறது. (உ௩)

அதற்கப்புறம் "துங்கபத்திரை" என்ற பெரு நதியானது மானிடர்களுக்கு மங்களத்தைத் தரும் புண்ணிய தீர்த்தமாக இருப்பதுடன் மேற்குக்கடலை நோக்கிச்செல்லும் "சோணம்" என்ற நதியானது புத்திமான்களால் புண்ணியதீர்த்தமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (உச)

அதற்குப்பின் யமனேடுடன் பிறந்த கருத்த நிறத்தையுடைய "யமுனை" என்ற நதியை புண்ணியதீர்த்தங்களுக்கும் புண்ணியத்தைத்தரக்கூடியதென்று முனிவர்கள் எப்பொழுதும் எண்ணுகிறார்கள்.

ஏனெனில் எந்த யமுனைக்கரையில் ஐசுவரியம், வீரியம், யசஸ், காந்தி, அழகு, ஸாமர்த்தியம் ஆகிய குணங்களோடுகூடிய பிரபுவான பகவான் நந்தகோபன் குமாரனாய் ஸத்துக்களுக்கு ஆனந்தம், உத்ஸவம் இவைகளைச் செய்துகொண்டு கோபிமரர்களுடன் குரவைகோத்து கரைநின்ற கடம்பையேறிக் காளியனுச்சியில் நடனஞ்செய்து விளையாடினரோ, ஆகையால் இந்த யமுனை தீர்த்தங்களுக்குள் சிறந்தது.† (உ௬இ)

மகாநதியான அந்த யமுனைக்கரையில் முற்கூறியவைகளில் சிறந்தான"ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ" தீர்த்தமிருக்கிறது. அதின் கரையில் "திருவேங்கடமாமலை" யொன்றிருக்கிறது. (உஎஇ)

அந்தத்திருவேங்கடமலையின் திருமண்ணை நரர்களும், சுரர்களும் சிரவில் வகிக்கிறார்கள். அத்திருப்பதியானது ஸகலலோகங்களிலும் சிறந்த விஷ்ணுலோகம்போன்றது. (உஅஇ)

---

† இது யுகாந்தர விஷயம்.

* ஸ்ரீ ரோஷ்டீவார மாஹாத்ம்யே ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

ததஸ்தஸ்ய தக்ஷோத்ரே ऽநகே (வாணீ) வாணீ
வயோத்தமே ।

யஃஸ்நாதி மாநவஸ்ஸாக்ஷாத் ஸ யாதி பரமாம் கதிம் ॥ ௨௯ ॥

ததோ தேவீ ச காவேரீ நதீநாமுத்தமா நதீ ।
கந்யாவாக்ஷயகரீ வாணீ வாணீகரீ ததா ॥ ௩௦ ॥

வாநாதி ஸகலாந் போகாந் ஸம்ஸாரம்ஸாரிவோதித: ।
ஸர்வேஷாம் தீர்த்தஸம்வாநாம் பரம் தீர்த்தமநுத்தமம் ॥

ஶைலாநாம் வ்ருஷபோ யத்வா வ்ருஷபோ நாம பர்வத: ।
தத: க்ஷேத்ரம் மஹாவிஷ்ணுஸர்வமுக்திகரம் பரம் ॥ ௩௨ ॥

ப்ரஶஸ்தத்ருதிகா யஸ்மிந்முக்திஹேதோர்விஶேஷத: ।
ஜாதே யாதயதே நித்யம் தேவதாஸர்வதாநவை: ॥ ௩௩ ॥

இஷ்டஸித்திரிதி வ்யாதம் யதா தீர்த்தமநுத்தமம் ।
யஸ்மிந் ஸ்நாநமாத்ரேண ஸர்வபாபவிநாஶநம் ॥

பரம் நாஸ்தி ஸமம் வாऽபி யதா விஷ்ணுர்மஹாத்மந: ।
தஸ்ய க்ஷேத்ரஸ்ய ச ததா பரஸ்நாஸ்தி ஸமம் ச வா ॥ ௩௫ ॥

ரோஷ்டீக்ஷேத்ரே விஶேஷேண தீர்த்தமஸ்தி மஹாத்புதம் ।
தர்ஶநாத்யஸ்ய பாபாநி விலயம் யாந்தி நிஶ்சயம் ॥ ௩௬ ॥

விமாநாத்தக்ஷிணபாகே து ஶாஸ்தீர்த்தே ஜலாஶயே ।
ஸ்நாநம் சகார ஹரயாந் கலம்பாகேஶ்வர மஹாமுநி: ॥ ௩௭ ॥

ஸர்வேஶ்வ முநிபிஸ்ஸார்த்தம் ஶக்ரேண ச ஸுராதிபை: ।
ஸேவிதம் விஷ்ணுநா தேவேந்த்ராதிஸுரவரைர்கணை: ॥

தஸ்மாத்தாவத்பரம் ஶாஸ்த்ரமீஶமாவாஷ்டகம் ॥ ॥ ௩௯ ॥

ததோ தேவீ தாம்ரபர்ணீ நதீ தக்ஷிணஜாஹ்நவீ ।
வாநாதிஸகலாந்தாந்ஸ்தீர்த்தேஷு ஶ்ரேஷ்டாஶேஷதா

அதற்கடுத்து "ஸத்தியவிருதம்" (காஞ்சீபுரம்) என்ற அளவற்ற புண்ணியத்தைத் தருமதாய்ச் சிறந்த க்ஷேத்திரத்தில் எவன் நீராடுகிறானோ அவன் அந்தமில் பேரின்பத்தையடைவன். (உக)

அதற்கப்புறம் நதிகளுக்குட்சிறந்த "காவேரி" என்ற நதியானது பிறருடைய பாவங்களைப் போக்கிப் புண்ணியத்தைத் தரும் புண்ணியவதியாய் எல்லா ஜனங்களையும் உதித்த சூரியன்போல் பரிசுத்தம்செய்து உலகிலுள்ள தீர்த்தக்கூட்டங்களுக்கும் உத்தம தீர்த்தமாயிருக்கிறது. (௩௧)

அதற்கப்பால் மலைகளுக்குட்சிறந்ததானதையால் "விருஷபாசலம்" (திருமாலிருஞ்சோலை மலை—அழகர் கோவில்) என்ற ஸ்ரீவிஷ்ணு க்ஷேத்திரமானது எல்லோருக்கும் மோக்ஷத்தைத்தரக்கூடியதாய் உத்தமமாயிருக்கிறது. (௩௨)

அந்த க்ஷேத்திரத்தின் திருமண்ணை தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், தானவர்கள் தங்களது நெற்றியில் மோக்ஷத்தையடையவேண்டி தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். (௩௩)

அந்த விருஷபாத்திரியில் தேவர்களாலும் பூமி தேவர்களான பிராமணர்களாலும் இஷ்டஸித்தியைத் தரக்கூடியதென்று ஸேவிக்கப்பட்டு உத்தமமென்று பிரஸித்தமான தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது.

மகாத்மாவான விஷ்ணுவுக்குப்போல இந்த விருஷபாத்திரிக்கும் மேற்பட்டதும் ஸமமானதும் கிடையாது. (௩௪)

அதற்கப்புறம் "கோஷ்டீக்ஷேத்திர"த்தில் (திருக்கோட்டியூரில்) மிகவும் ஆச்சரியகரமான தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது. அந்தத் தீர்த்தத்தைப்பார்ப்பதினாலேயே ஸகலபாவங்களும் நாசமடைகின்றன.

அஷ்டாங்க விமானத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ள சுத்தஜலத்தையுடைய அந்தத்தீர்த்தத்தில் மஹாத்மாவாய் "கதம்பர்" என்று பெயர் பூண்ட மாமுனிவர் ஸ்நானம் செய்து ஸித்தியடைந்திருக்கிறார். இந்திரனானவன் ஸகலரிஷிகளுடனும் ஸித்தர்கள் (௩௭) கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸுக்கள் இவர்களுடனும் ஸேவித்து நிற்பதால் அந்த தீர்த்தமானது பரிசுத்தமாயும் பாவங்களை விலக்கக்கூடியதாயுமிருக்கிறது. (௩௧)

அதற்கப்பால் தென்திசைக் கங்கையான "தாம்ரபர்ணீ" என்ற நதியானது பதினெட்டு தீர்த்தங்களுடன் சேர்ந்து ஸகல மனிதர்களுக்கும் பரிசுத்தியைச் செய்கிறது. (௪௰)

५ श्री गोष्ठीपुर माहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥

सर्वेष्वपि च सर्वेषु गोष्ठीक्षेत्रं प्रशस्यते ।
पवित्रं च पवित्राणां मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ ॥४१॥

पुण्यानां पुण्यमध्येयं सत्यानां सत्यमुत्तमम् ।
भुक्तिमुक्तिकरं दिव्यं विष्णोः स्थानमनुत्तमम् ॥ ॥४२॥

ज्ञानध्यानतपःकीर्तिबलं ब्रह्मयोगिपरायणम् ।
श्रेयसामपि च श्रेयः पावनानां च पावनम् ॥

क्षेत्राणामपि च क्षेत्रं गोष्ठीक्षेत्रमनुत्तमम् ॥४३॥

पुण्यं यशस्यमायुष्यं बुद्धिकीर्तिविवर्धनम् ।
गोष्ठीक्षेत्रस्य माहात्म्यश्रवणं परिपठ्यते ॥

गोष्ठीक्षेत्रस्य सदृशं न भूतं न भविष्यति ॥४५

जिह्वायां परशुं धृत्वा सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।
गोष्ठीक्षेत्रात्परं क्षेत्रं नास्ति नास्ति जगत्त्रये ॥

नैमिशे च तपश्चरणं जाह्नवीतटे ।
कुरुक्षेत्रवसानानि श्रीगोष्ठ्यां त्रयं समम् ॥

दर्शनात्स्पर्शनाच्चापि श्रवणादपि वासतः ।
गोष्ठीक्षेत्रस्य मनुजा यान्ति विष्णोः परं पदम् ॥

वसुन्धरायामत्यद्भुतं रोमहर्षणम् ।
तस्य क्षेत्रस्य माहात्म्यं मानसगोचरम् ॥ ॥४९॥

एवं विज्ञापयामास ब्रह्मणे च स्वयंभुवे ।
कण्वो नाम महातेजा मुनीनामुत्तमो मुनिः ॥ ॥५०॥

तच्छ्रुत्वा तु देवर्षिर्नारदो मुनिसत्तमः ।
गायनश्रवणाच्च कृतहर्षमवेयिवान् ॥५१॥

இவ்விதம் இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட க்ஷேத்திரங்களுக்குள் கோஷ்டீக்ஷேத்திரமானது மிகவும் சிலாக்கியமானது. அதிக பரிசுத்தமானது. மிக்க மங்களமானது. நிகரற்ற புண்ணியமாகி(சக) றது. உத்தமமான மெய்யாகிறது. இவ்வுலகில் நல்வாழ்வையும் சரீரமுடிவில் மோக்ஷத்தையும் தரக்கூடியது. எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணுவுக்கு உத்தமவாஸஸ்தானம். கலிதோஷவாஸனையற்றது.(சஉ) பிர்மலோகமான ஸத்தியலோகம்போன்றது, நன்மையைத்தருவதில் சிறந்தது. பரிசுத்தியைத்தரக் கூடியவைகளில் உயர்ந்தது. க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானது. (சஙூ)

இந்த கோஷ்டீக்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைக் கேட்பதானது புண்ணியத்தைத்தரும். கீர்த்தியைக்கொடுக்கும். ஆயுளையளிக்கும். செல்வத்தினுலுண்டான மேன்மையைப்பெருக்கும். ஆகையால் இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு நிகரானது, இதற்கு முற்காலத்திலும், பிற்காலத்திலும் கிடையாது என்று மகான்கள் சொல்லுகிறுர்கள் (சரு)

நானும் கோஷ்டீக்ஷேத்திரத்திற்கு மேலான க்ஷேத்திரம் மூவுலகங்களிலும் இல்லையென்று நாவில் மழுவேந்தி யுண்மையைச் சொல்லுகிறேன். (சசு

நைமிசாரணியத்திற் செய்த தவப்பயனும், கங்கைக் கரையில் நேர்ந்த மரணபலமும் குருக்ஷேத்திரத்தில் தானப்பிரயோஜனமும் ஆகிய இம்மூன்றும் இத்திருக்கோட்டியூரில் கிடைக்கும். (சஎ)

கோஷ்டீக்ஷேத்திரத்தில் வஸிப்பதாலும், கிட்டுவதாலும், பார்ப்பதாலும், கேட்பதாலும் மனிதர்கள் எங்கும் பரந்துளனான எம்பெருமானுடைய அந்தமிலாம்பதியடைவர்கள். (சஅ)

பூலோகத்தில் ஆச்சரியத்தால் மயிர்சிலிர்ப்பதக்கதாய், வாக்குக்கும் எண்ணத்திற்கும் எட்டாததாய், கோஷ்டீக்ஷேத்திரத்தின் மஹிமையானதிருக்கிறது. (சகூ)

என்று ஸ்வயம்புவான பிரமனிடத்தில் மகாதேஜஸையுடைய உத்தம முனிவரான "கண்வர்" என்பவர் விண்ணப்பம்செய்தார்(ருo)

இதைக்கேட்ட நாரத முனிசிரோமணியும் இதை நன்ருய்க் கேழ்க்க ஆவல்கொண்டு, எல்லாவுலகங்களையும் படைத்து ஈசனுய் (ருக)

𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥௫௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌵𑌾𑌚—

𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌤! 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌮𑌨𑌾 𑌭𑌵 ॥ ॥௧॥
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
[illegible] 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ॥௨॥
𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 [illegible] ॥௩॥
[illegible] ।
[illegible] ॥௪॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிர்மாவை, "ஆச்சரியகரமாய் ஆநந்தத்தைத் தரும் இந்த கோஷ்டக்ஷேத்திரமகிமையைச் சொல்லவேண்டு" மென்று வினவினர் (௯௨)

என்று பிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டபுரமகிமையில்
முதலாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாயநம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

இவ்விதம் கேட்ட நாரதரைக் குறித்துப் பிரமன் அருளிச் செய்கிறார். ஓ நாரத! உத்தமமான கோஷ்டமகிமையை விரிவாகச் சொல்லப்போகிறேன், நிலைநின்ற மனதோடு கேளும். (௧)

முற் காலத்தில் "ஹிரண்யகசிபு" என்பவன் அசுரர்களுக்குத் தலைவனாகி என்னைக்குறித்து அப் பற்ற மிகவும் அரியதவம்செய்தான் (௨)

ஓ முனிவரனே! நானும் அவன் செய்த தவத்தால் மனமகிழ்ந்தேன். அவனுக்கு வரத்தையும் கொடுத்தேன். அதனால் அவன் மிகவும் உக்கிரனானன். (௩)

அகில புவனங்களுக்கும் காரணனாய் மற்றவர்கள் ஸ்திரீபோல் ஸ்வாதந்திரியமற்று தானே ஸ்வதந்திரபுமானாய் விளங்கும் நாராயணனாலும், ருத்திரனாலும், என்னாலும், தேவேந்திரனாலும், திக்பாலர்களாலும், ஸித்தர்களாலும், யக்ஷர்களாலும், மற்றுமுள்ளதேவர் (௪)
களாலும், மனிதர்களாலும், தானவர்களாலும், ராக்ஷஸர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும், அஸுரர்களாலும், பிசாசங்களாலும், குஹ்யக (௫)
ராலும், புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களாலும், ஸகல ஜந்துக்களாலும், பகல் இரவு என்று பிரிக்கப்பட்ட காலங்களிலும், பாணத்தாலும், அஸ்திரத்தாலும், மற்ற ஆயுதங்களாலும், தான் கொல்லப் (௬)

𑌅𑌵𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥௭॥
𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 ।
𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌗𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍋𑌷𑌾𑌣𑌿𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃
𑌯𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍀𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌜𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌕𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌸𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌜𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥ ॥௧௧॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௧௨॥
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌮𑌹𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥௧௩॥
𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌶𑌵𑌮𑌶𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 ॥ ॥௧௪॥
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌵𑌾𑌚𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௧௫॥
𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌃 ।
𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥
𑌅𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌸𑌃 ॥௧௭॥
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑍍𑌥𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌷𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌰𑌾 𑌕𑌵𑌿 ॥ ॥௧௮॥
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ।
[𑌪𑍇𑌤𑌸𑌃]
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥௧௯॥

படாமலிருக்க வேண்டுமென்று தானவனான இரணிய கசிபுவினால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட நான் அவன் விரும்பியபடியே வரம் கொடுத்தேன். (எ)

அப்படி யான்கொடுத்த வரத்தால் இரணியனானவன் பூமியில் நிகரற்றவனாய், நாற்கடல் சூழ்ந்தபூமியை, சத்துருக்களை யறுத்தனுபவித்தான். (அ௯)

பிறகு குபேரன் முதலிய மிக்க தேஜஸையுடைய திக்பாலர்களையும் ஜயித்து, பின்பு யக்ஷ கின்னர கந்தர்வ தேவ தானவ ராக்ஷஸர்களையும் ஜயித்து, அதன் பின் தேவர்களுக்கு ஈசனான இந்திரனையும் ஜயித்தான் (௧0)

மூவுலகங்களையும் ஜயித்து, மற்றொரு தேவராஜன்போல் பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸுவர்க்கம், ஆகிய மூவுலகையும் அஸுர நாதனான இரணியன் கொடுங்கோலால் தன் இஷ்டப்படிஆண்டுவந்தான்(௧௨)
பிரதிதினமும் தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஹவிஸை இந்த தானவராஜனான ஹிரண்யன் புஜபலத்தால் மிகவும் கர்வமடைந்து தனக்கே கொடுக்கும்படி செய்து கொண்டான். (௧௩)

தானவர்க்கதிபதியான ஹிரண்யகசிபுவானவன் தான் ஐசுவரியமுள்ளவனாக இருப்பதால் மிகவும் கர்வமடைந்து மூவுலகையும் பிர்மா விஷ்ணு சங்கரன் ஆகிய திரிமூர்த்திகளில்லாத தாகவே எண்ணினான். (௧௪௯)

தான் என்ற அஹங்காரத்தால் கர்வங்கொண்டு சிறுவர்களுக்கு அக்ஷராப்யாஸ காலத்தில் சொல்லிவைக்கும் அஷ்டாக்ஷரத்தை விலக்கி "நமோஹிரண்யாய" என்று தன்பெயரையே சொல்லிவைக்கும்படி செய்தான். (௧௫௯)

தேவர்களுக்கு ஆஹாரமான ஹவ்வியம், கவ்வியம், ஸ்வாஹா, ஸ்வதா, வஷட்காரங்களையும், யாகங்களில் ஹவிர்பாகங்களையும் வைதிககர்மங்களையும், வேறு ஈசுவரனுக்கின்றித்தனக்கே யாக்கிக் கொண்டான். (௧எ)

ஆகையால் அமரர்களும், முனிவர்களும், ஸப்தரிஷிகளும், திக்பாலகர்களும் யக்ஷகந்தருவர்களும், வித்யாதரரும், இரணியனு (௧அ) டைய உபத்திரவத்தால் வருந்தி சீக்கிரத்தில் ஒளிமழுங்கி, மதிமயங்கி, எல்லோரும் ஒன்றாய்க்கூடி, பரபரப்புடன் தேவர்களுக்கு நாதனான தேவராஜனைச் சரணமடைந்தார்கள். (௧௯௯)

ശ്രീമോഷ്ണീ വാരാഹമാഹാത്മ്യേ ദ്വിതീയോഽധ്യായഃ ॥

ഇന്ദ്രാദിസകലൈർദ്ദേവൈർഹിരണ്യാസുരപീഡിതൈഃ ।
കമനീയമഹിമൈശ്വര്യം ലോകൈശ്വര്യം ॥
ഉമേശം വാരാഹനാരീശം ശരണമായയൗ ॥ ॥൨൧॥

ഹിരണ്യകശിപോഃ പീഡാം വിധായ ഭഗവാംസ്തതഃ ।
പ്രജാപതിർമ്മഹാവസ്ഥാതം തഥാ യക്ഷാദിഭിരേവ ച ॥൨൨॥
യാചിത്യാഹ ച തതോ ഭഗവാനപി വാസവഃ ।
അഷ്ടൗ വസൂനാം പ്രവരാ ഏകാദശ വൃഷധ്വജാഃ ॥൨൩॥
ദ്വാദശാദിത്യസംയുക്താ ഋഷയസ്സിദ്ധകിന്നരാഃ ।
ദിക്പാലൈസ്സഹ ദേവാനാം സമൂഹോ ദൈത്യപീഡിതഃ ॥
ശക്രപ്രമുഖാസ്സർവ്വേ തമജം ശരണം യയുഃ ॥ ॥൨൪॥
ഇഷ്ടാഭിഃ സ്തുതിഭിഃ സ്തുത്വാ ദേവം തമബ്ജസംഭവം ।
ഊചുശ്ച ഭഗവാനിന്ദ്രോ ദേവാ വഹ്നിപുരോഗമാഃ ॥
സർവ്വേഽപി ച ഹിരണ്യസ്യ പ്രാഭവന്തി പ്രപീഡനം ॥

ദേവാഃ—

വരദാനേന ഭവതോ ഹിരണ്യകശിപുഃ പ്രഭോ! ।
ദൃപ്തോ നിരങ്കുശൈശ്വര്യസമേതഃ പരവീരഹാ ॥൨൭॥
അനീശ്വരമിദം വിശ്വം കൃത്വാ ദൈത്യപതിഃ സ്വയം ।
ആത്മാനം സർവ്വലോകാനാമീശ്വരം ബഹുമന്യതേ ॥൨൮॥
ഹവിർഭാഗമശേഷാണാം ക്രതൂനാം ത്രിദശൗകസാം ।
സ്വീയം ച കരോതീദ്ധവീര്യവാനനയോ ഹി സഃ ॥ ॥൨൯॥
അസഹ്യം ചരിതം സർവ്വം തസ്യ ദൈത്യപതേസ്തഥാ ।
അസ്മാകം സന്തി ന പ്രാണാസ്തഥാ പ്രാണകരാണി ച ॥
ഹവിഃ ക്ഷോണിനിവാസാശ്ച സർവ്വേ തത്പീഡിതാ ഭൃശം ॥൩൦॥
ഏവം ബഹുഷു ദേവേഷു പീഡിതേഷു സുരാരിണാ ।
കിം കാര്യമിതി നിശ്ചിത്യ മനസാ സാമ്പ്രതം വിഭോ ॥
അഹം ച ശങ്കരസ്സാക്ഷാദ്ഭവാൻ ദേവനായകഃ ॥ ॥൩൨॥
സമസ്താസ്സുരസംഘാശ്ച ദേവദേവം ജഗത്പതിം ।
ക്ഷീരാബ്ധിനാഥം വാരാഹം വയം ശരണമാഗതാഃ ॥൩൩॥

இந்திரனும் இரணியனால் பீடிக்கப்பட்ட ஸகலதேவாதிக ளுடன் நினைப்பரியனாய், லோகங்களுக்கு ஸுகத்தைத்தருபவனாய், உமாபதியான திரிபுரமெரித்த ஈசானனைச் சரணமடைந்தான். (உக)

அவரும் இரணியனால் வந்த துயரத்தையறிந்து வரங்கொடுத்தவராகையால் "நீங்களும் நானுமாய்ச் சேர்ந்து பிரஜைகளுக்குப் பதியான பிர்மதேவனை ஸேவிப்பதே நலம்" என்று சொல்லி (உஉ) விடவே அவ்வீசனும் இந்திரனும், அஷ்டவஸுக்களும், ஏகாதச ருத்திரர்களும், துவாதசாதித்தரும், ஸப்தரிஷிகள், கின்னரர்கள், திக்பாலகர்கள், ஆகிய தேவர்களும்சங்கரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பிரமனான என்னைச் சரணமடைந்தார்கள். (உ௩-௪)

தாமரைமலரில் ஜனித்த என்னை இஷ்டமான ஸ்தோத்திரங்கள் செய்து ருத்திரனும், இந்திரனும், அக்னி முதலிய தேவர்களும் இரணியனால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட தீங்கைத் தெரிவித்தார்கள். (உ௬)

ஓ பிரபுவே! அஸுரபதியான இரணியகசிபுவானவன் தம்முடையவரத்தால் கர்வமடைந்து குறைவற்றதான ஐசுவரியத்தோடு கூடினவனாய், சத்துருக்களின் வீரியத்தைக் கெடுத்து (உஎ) இவ்வுலகம் முழுவதிலும் "வேறு ஈசனில்லை. தானே ஈசனென்று எண்ணி இருக்கிறான். (உஅ)

வீரியவானான அவன் தேவரீர் முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் ஏற்பட்ட அவிர்பாகத்தை கொஞ்சமும் விடாமல் தனக்கேயாக்கிக் கொள்ளுகிறான். (உ௯)

அந்த தைத்திய பதியின் செய்கைகள் எங்களால் பொறுக்கத் தக்கவைகளல்ல. அவனால் பீடிக்கப்பட்டு மிகவும் ஆஹாரமின்றி (உ௯-௩) நிலையற்றிருக்கும் எங்களுடைய பிராணன்களும் நில்லா. பிராணனைக் கொடுக்கும் வஸ்துக்களுமில்லை. (௩0)

என்றிவ்விதம் இரணியனால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள் சொல்லும் பொழுது "என்ன செய்யலாம்" என்று யோஜித்து மனதில் முடிவுசெய்து கொண்டு, நானும், ஈசானனும், தேவராஜனும், (௩உ) தேவக்கூட்டங்களும், சேர்ந்து, தேவதேவனாய், ஜகத்பதியாய், பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமபுருஷனான ஸ்ரீமன் நாராயணனைச் சரணமடைந்தோம். (௩௩)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑌾𑌹𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥௧௪॥

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑌲𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂? 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌾𑌃 ॥௧௫॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑍇𑌕𑌨𑌾𑌥𑌨𑌿 ।
𑌸𑌸𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௧௬॥

𑌪𑍍𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌹𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌚𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌹𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌕𑌾𑌯𑌰𑍍𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ॥௧௭॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌯𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌪𑌮𑌹𑌮𑌾𑌲𑌸𑌾 ॥ ॥௧௮॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾—

𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌾𑌧𑌤𑍇 ॥௧௯॥

𑌸𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌰𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌨𑌹𑌃 ।
𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌤𑌤𑍇 𑌨 𑌚 ॥௨௦॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃—

𑌪𑍍𑌶𑍍𑌚𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥௨௧॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾—

𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌷𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ॥௨௨॥

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௨௩॥

𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌤𑍍𑌯𑍇𑌮𑌰𑍍𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌚𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌕𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥௨௪॥

பூர்ணமான ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, காந்தி, அழகு ஸாமர்த்தியம், ஆகியகுணங்களால் நிறைந்தவனாய் ஸகல ஜகத்தை யும் சரீரமாகவுடைய மாதவனாய் மதுசூதனனான பகவான் பிரஸன் னரானார். (௩௪)

புறகு நாங்கள் செய்த துதிகளால் மிகவும் அன்புகூர்ந்த திரு வுள்ளமுடையராய் "தேவர்களே! தாங்கள் பிரமனை முன்னிட்டு வந்ததினால் யான் செய்யவேண்டுவது யாது?" (௩௫)

என்று கரந்தெங்கும் பரந்துளனாய் தேவேசனான பகவான் சொல்லக்கேட்டு நாங்களும் துராத்மாவான இரணியனுடைய பொறுக்கமுடியாத பிழைகளை மகாத்மாவான விஷ்ணுவிடம் தெரிவித்தோம். (௩௬)

"மது" என்ற அஸுரனைக் கொன்ற பகவானும் தன்னுள்ளத் தில் யோஜித்து எங்களை நோக்கி "நானும் நீங்களும் ஓரிடத்தில் ரஹஸ்யமாய் யோஜித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். உங்களுக்கு அனுகூலமான விடத்தை யறிவிக்கலாம்." (௩௭)

என்று ஜகன்னாதனாய் ஜகத்சரீரனாய் ஜகதாதாரனாய், நித்ய ஸூரிநிர்வாஹனனபகவான் அருளிச் செய்த பிறகு நான் உடனே விண்ணப்பம் செய்தேன். (௩௮)

ஸ்வாமி! இரணியன் ஆஞ்ஞையயானது தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாததாய் எங்கும் செல்லுகிறது. ஆனால் பூலோகத்தில் மங்கள (௩௯) கரமான கதம்பரிஷியின் ஆசிரமத்தில் மாத்திரம் செல்ல வில்லை. (௪0)

என்று தெரிவித்ததும் தேவர்கள் வினவினார்கள்.

"ஓ பிதாமஹ! இது மிக்கவாச்சரியமாக இருக்கிறது. எந் தேசத்தில் அவனுடைய ஆள்கை செல்லவில்லை. இதை உண்மை யாய் உரைத்தருள வேண்டும்." என்று தேவர்கள் கேட்க நான் சொன்னேன். (௪௧)

காவேரிநதிக்குத் தெற்குப்பக்கத்தில் விருஷபாசலத்திற்கு (அழகர்கோவிலுக்கு) கீழ்புறத்தில் புண்ணியமாய் ஸத்தியமுடை யமணிமுத்தாநதிக்கரையில் பரமாத்மஞானம் பிறந்த பாகவதர்கள் தங்குமிடமாய் நான்கு யோஜனை விஸ்தீர்ணமாய் (யோஜனை— காதவழி. 10-மைல்) கதம்பமகரிஷியின் ஆசிரமமிருக்கிறது. (௪௩)

அதில் தர்மமானது குறைவற்று நடைபெறுகிறதுடன் விளை ந்த தானியங்களோடு உதாரகுணசீலர்களும் நிறைந்திருக்கிறார்கள் (௪௪)

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௪௬॥

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍𑌯𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌗𑍁𑌷𑍍𑌟 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 ।
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥௪௭॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑍈𑌃 ॥
𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 ॥௪௮॥

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌗𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌹𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍂𑌸𑌕𑌲𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌮𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑍋𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌂𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑌮𑍋𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ॥௪௯॥

‘‘𑌕𑍁𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌽𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌿𑌷𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌤𑌾 𑌶𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 ॥ ॥௫௦॥

𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥௫௧॥
𑌤𑌸𑌾𑌮𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑍈𑌃 ।
𑌪𑍂𑌣𑌤𑌾𑌤𑌿𑌗𑌹𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵! 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥௫௨॥

𑌕𑌿𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍋𑌰 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌂 𑌵𑌧 ।
𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌚 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍇 ।
𑌪𑍂𑌣𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌪𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௫௩॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁—

𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑌃 ॥ ॥௫௪॥
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௫௫॥
𑌦𑍇𑌵𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌖𑌡𑍍𑌗𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌖𑍇𑌟𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௫௬॥

𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍈

அந்த ஆசிரமம் பூமியில் ஏற்பட்ட ஸத்தியலோகமோவென்று சொல்லத்தக்கது. (சசஇ)

பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸுவர்க்கம், இம்மூவுலகங்களிலும் ஸர்வ குணபூர்ணமான ஆசிரமம் வேறில்லை. அதிகமாகச் சொல்லவேண்டுவதென்? கதம்பமாமுனிவரின் தவத்தாலும், மனஸாலும், அவ்வாசிரமம் உயர்ந்ததாயிருக்கிறது. (சசு)

கெட்ட புத்தியும் செய்கையும் உடைய இரணியனின் உத்தரவானது தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாததாயிருந்தாலும் அந்த ஆசிரமத்தில் அணுகமுடியவில்லை. என்று நான் சொன்னவுடன்(சஎ) ஸகல தேவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். (சஎஇ)

பிறகு ஸ்ரீநாராயணனும், ருத்திரனும் நானும், இந்திரனும், ஸகலதேவர்களும், அக்கதம்பரிஷியின் ஆசிரமத்தை பிறருக்குத்தெரியாது வந்துசேர்ந்து, எல்லோரும் ஒருமனப்பட்டு, செய்யவேண்டியதை முடிவு செய்து கொண்டோம். (சக)

பிறகு நான் "பகலிலும் இரவிலும் அஸ்திரம் விஷம் ஆயுதம் முதலியவைகளாலும்விஷ்ணுவினுலும், சங்கரனுலும், நூறுயாகஞ்செய்த இந்திரனுலும்; தேவகந்தர்வயக்ஷர்கள் முதலியவர்களாலும்(ருO) நான் கொல்லத்தகாதவனுயிருக்கவேண்டும்" என்று என்னை அவ்விரணியன் கேட்டுக் கொண்டான். அப்படியே நானும் தேவாதிகளாலும் புலிமுதலிய பிராணிகளாலும் இறவாதிருக்கும்படி வரமளித்தேன். (ருக)

ஆகையால் தக்கபடி அஸுரர்களுக்குத் தெரியாமல் யோஜித்து சரணம் புகுந்தவர்களின் ஆர்த்தியைத் தீர்த்தருளவேணும்.(ருஉ) அந்த துஷ்டனுன இரணியனை நரசிங்கமதாகிக் கூர்ந்த நகங்களால்பிளந்து பக்தர்களின் பிரீதியை உத்தேசித்து அவன் பிராணனைப்போக்கவேண்டும்" என்று நான் சொன்னதைக் கேட்ட பகவான் அருளிச்செய்தார். (ருஙஇ)

தேவர்களே! உங்களுடைய கஷ்டங்கள் விலகி மங்களமுண்டாகும்படி செய்கிறேன். (ருச)

இரணியனுடைய புஜபலத்தால் கெடுதியடைந்த தேவஜாதிகளெல்லாம் பயம் நீங்கி ஸந்தோஷத்தை யடையலாம் (ருரு) பிர்மா, சங்கரன், இந்திரன். குபேரன், வருணன், இன்னும் மற்றுமுள்ள தேவர்கள் எல்லோருடைய ஸ்தானத்திற்கும் இந்தக்ஷணத்திலே குற்றமின்றிக் குணம் பெருக்கிவைக்கிறேன். (ருஎ)

ப்ராணாநபஹரிஷ்யாமி யாவத்தஸ்ய உதாரதந: ।
ஸந்துஷ்டிஹாஸ்ரமே தாவதஸ்து க்ஷணபர்யயம் ॥ ॥௫௮॥

இத்யுக்த்வா பகவாந்தேவோ தேவதேவோ ஜகத்பதி: ।
ஹிரண்யஸ்ய வதார்த்தாய திரோபாவ ஜநார்த்தந: ॥ ௫௯ ॥

இதி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்டபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
புண்யக்ஷேத்ரப்ரஸ்தாவே
ஸ்ரீமுஷ்ணவாராஹமாஹாத்ம்யே
த்விதீயோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஸ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

அத த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

தத: க்ஷீராப்திநாயோऽஸௌ பகவாந்பரயாऽந்வித: ।
ஶங்கசக்ரம் ஸமாதாய ஸத்வரம் பார்ஶ்வவர்திநம் ॥ ௧ ॥
ஹிரண்யகஶிபோ: க்ஷிப்ரம் பர்த்ருகாம் ப்ரபு ஸர்வத: ।
பத்நீம் வஸுந்தராயாதித்ய ஶாஹ்ஸ்த்ரகவசஸ்தவம் ॥ ॥௨॥
தயேத்யுக்தா மஹாதேஜா: பூர்ணஶ்ச ஸார்வபௌமஷ: ।
தஸ்ய ஜஜ்ஞே ப்ரியஸ்ஸோऽதோ பகவத்தேஜஸாऽந்வித: ॥௩॥
ஜாதே ஸுதே சகாராஸௌ ப்ரஹ்லாத இதி நாமத: ॥௩½॥
தஸ்மிந் பஞ்சமவர்ஷீயே ப்ராஜ்ஞமாஹூய ஸாதரம் ।
ஸநகாக்ஷரஶிக்ஷார்த்தம் உஶநோ மஹதே மஹாத்மந: ॥ ॥௪½॥

கெட்ட எண்ணமுடைய இரணியனின் பிராணன்களை அப ஹரிக்கும் வரை இந்த ஆசிரமத்திலேயே வஸித்திருங்கள்." (௩௮)

என்று தேவதேவனாய் ஜகத்பதியான ஸ்ரீமன் நாராயணன் சொல்லி இரணியனைக் கொல்லவேண்டி மறைந்தார். (௩௯)

என்று பிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டபுர மகிமையில்
இரண்டாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாயநம:

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

பிறகு பாற்கடலுக்கதிபதியான பகவான் அதி சீக்கிரத்தில் தன்பக்கத்தில்நிற்கும் தனக்கிஷ்டனான "சங்குகர்ணன்" என்பவனை யழைத்து "ஓ நல்ல விரதானுஷ்டானம் செய்த சங்குகர்ணா! நீ (௧)
சீக்கிரத்தில் இரணியகசுபுவின் மனைவியான வஸந்தமாலைக்குப்புத் திரனாய்ப்பிறக்கவேண்டும்" என்று பக்தர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்த பகவான் கட்டளையிட்டார். (௨)

மகாதேஜஸையுடைய சங்குகர்ணனும் அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொல்லி பகவானை நமஸ்கரித்துவிட்டு தேவத்துவேஷியான இரணியனுக்கு பகவானுடையதேஜஸையுடையனாய் பிரியமான புத்திரனாய்ப் பிறந்தான். (௩)

அவ்விரணியனும் இப்புதல்வன் பிறந்தவுடன் விசேஷமாய் ஸந்தோஷத்தைச் செய்வதால் இவனுக்கு "பிரஹ்லாதன்" என்று நாமகரணம் செய்தான். (௩௫)

இப்புத்திரன் ஐந்தாவது வயதையடைந்தவுடன் அக்ஷராப்பி யாஸம் செய்யவேண்டி குருவான சுக்கிராசாரியரை அன்புடன ழைத்து மகாத்மாவான அவர் கையில் புத்திரனைக்கொடுத்தான். (௬௫)

ஸுமுஹூர்தே ஸுநக்ஷத்ரே ஸோப்யக்ஷரமஶிக்ஷயத் ॥
ஹிரண்யாய நம இதி வத புத்ர! மஹாமதே! ।
இத்யா[illegible] கவி[illegible]நாம் [illegible] ॥௬॥
நமோ நாராயணாயேதி ஜப்த்வா தூஷ்ணீம் பபூவ ஸ: ।
நாமாக்ஷரம் ஹிரண்யஸ்ய புத்ரம் புநரஶிக்ஷயத் ॥௭॥

ஸோ'[illegible] புந: புத்ரோ ஹரேரஷ்டாக்ஷரம் பரம் ।
ஜபந் புந: புநர்வாக்யம் யதாபூர்வமவோசத ॥௮॥
குருஶிஷ்யௌ மஹாத்மாநௌ ததஸ்தூஷ்ணீம் பபூவது: ॥

ஸ குருர்வ்யாகுலீபூத: கிமேததிதி ஸம்ஸ்மரந் ।
ராஜ்ஞே நிவேதயாமாஸ புத்ரக்ருத்யம் ஹ்யஶேஷத: ॥
தச்ச்ருத்வா தாநவேந்த்ரோ'பி புத்ரமாஹூய ஸத்வர: ।
[illegible] தஸ்யோபாத்யாயமப்ரவீத் ।
குரோ விஶிஷ்டம் யதாக்யம் தத்வதஸ்வ மஹாமதே! ॥ ॥௧௧॥

இத்யுக்த: [illegible] ப்ரஹ்லாதோ'பி ஸ்மரந் ஹரிம் ।
நமோ நாராயணாயேதி ப்ரோவாச [illegible] ॥௧௨॥

தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ராஜா'[illegible] ।
ஜஜ்வால வேதிஶிகரே ஹுதாக்நிரிவ தைத்யராட் ॥௧௩॥

[illegible] மஹதீம் கிமேஷா[illegible] ப்ருவந்? ।
புநரேவேதம் வாக்யம் குருணா'ஶிக்ஷயத்தத: ॥௧௪॥

ப்ரஹ்லாதோ'பி யதாபூர்வமவதத்தஸ்ய ஸந்நிதௌ ।
ஏவம் பரஸ்பரம் வாக்யமபூத்தயோ: புந: புந: ॥௧௫॥

தத: க்ருத்தோ மஹாதேஜா ஹிரண்ய: பார்ஶ்வஸம்ஸ்திதாந் ।
ப்ருத்யாநாஜ்ஞாபயாமாஸ புத்ரோ'யம் வத்யதாமிதி ॥௧௬॥

அவரும் நல்ல நக்ஷத்திரத்தில் நல்ல லக்கினத்தில் இந்தப்பிர ஹ்லாதனுக்கு அக்ஷராப்பியாஸம் செய்துவைத்தார். (அதாவது) (௫)

மகா புத்திசாலியான புத்திரனே! "ஹிரண்யாய நம: என்று சொல்லு" என்று சுக்கிராசார்யர் ஸந்தோஷத்துடன் இரணிய புத்திரனைக் குறித்துக்கட்டளையிட்டார். (௬)

அந்தப்பிரஹ்லாதரும் 'நமோநாராயணாய' என்று சொல்லிவிட்டு வாய்திறவாதிருந்தார். குருவும் மறுபடியும் இரணியன்பெயரைச் சொல்லும்படி அக்ஷரங்களைச் சொல்லிவைத்தார். பிரஹ்லாதரும் (௭) உத்தமமான விஷ்ணுவின் அஷ்டாக்ஷரத்தையே மறுபடியுமுரைத்தார். சுக்கிராசார்யரும் அடிக்கடி இரணியன் பெயரைச் சொல்லும்படி சொல்லிவைத்தார். குரு சொல்லச்சொல்ல இவரும் திரு(அ) வெட்டெழுத்தையே சொன்னார். இவ்விதமே சொல்லிப் பிறகு குரு சிஷ்யர்களிருவரும் வாய் திறவாதிருந்தார்கள். (௯)

அஸுர குருவும் "இதென்ன ஆச்சரியம்" என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டு இரணியனுக்கு நடுங்கி அவன் ஸமீபம் சென்று புத்திரன் சொல்லும் வார்த்தையை அரசனிடத்தில் தெரிவித்தார்(௧௦)

இதைக்கேட்டு இரணியனும் சீக்கிரத்தில் புத்திரனை வரவழைத்து மடிமேல் வைத்து உச்சிமுகந்து "புத்திமானான புத்திரனே! நீ குரு சொல்லும் வார்த்தையைச் சொல்" என்று சொல்லக் கேட்ட பிரஹ்லாதரும் மனமகிழ்ந்து பக்தர்களினிடரை நீக்கும் ஹரியை ஸ்மரித்து "நமோநாராயணாய" என்ற நலந்தரும் சொல்லைத் தன் தந்தையின் முன்பிலும் சொன்னார். (௧௨)

அப்பொழுது அந்த வசனத்தைக் கேட்டு அரசனாய் சிங்காசனத்திலிருந்தவிரணியன் அக்னிகுண்டத்தின் மத்தியில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட அக்னிபோல் ஜ்வலித்தான். கோபத்தால் பொறி(௧௩) கலங்கினான். நமக்கும் இதென்ன நேர்ந்தது என்று சொல்லிக் கொண்டு மோகித்து மறுபடியும் குருவைக்கொண்டு தன் பெயரை புத்திரனுக்குச் சொல்லிவைக்கும்படி செய்தான். (௧௪)

பிரஹ்லாதரும் முன்போலவே "நமோநாராயணாய" வென்றே சொன்னார். அநேகந்தடவை குரு "நமோஹிரண்யாய" வென்றும் உடனே பிரஹ்லாதர் "நமோநாராயணாய" வென்றும், சொல்லிக் கொண்டே நின்றார்கள். (௧௫)

பிறகு மகாதேஜஸையுடைய ஹிரணியன் கோபங்கொண்டு ஸமீபத்தில்நிற்கும் ஸேவகர்களுக்கு இப்புத்திரன் தண்டிக்கக்கடவனென்று பின்வருமாறு உத்தரவு செய்தான். (அதாவது) (௧௬)

𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥
𑌅𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥

𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍈𑌲𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌮𑌧𑌃𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 ।
𑌗𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑍈𑌃 ॥

𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌦𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌶𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥௧௯॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑍁 ॥

𑌨𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌸 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑌨𑍍 ॥௨௧॥

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌃 ।
𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌸𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௨௩॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑍌𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ! ॥௨௪॥

𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌮𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍 ।
𑌜𑌜𑌾𑌪 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌨𑌯𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌶𑍌𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥

இவனை உபத்திரவப்படுத்துங்கள், கயிற்றினல் கட்டுங்கள், நெருப்பினல் தகித்துவிடுங்கள், கயிற்றினலிறுகக் கட்டிக் கடலின் நடுவில் போடுங்கள். மலையின் உச்சியிலேற்றித் தலைகீழாகத்தள்ளுங்கள், யானைகளின் முன் நிறுத்தி வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகரான தந்தங்களால் குத்திக்கொல்லச் செய்யுங்கள். உக்ரமான பாம்புக(௧அ) ளின் பற்களால் இரக்கமின்றிக்கடிக்கச் செய்து இறக்கச் செய்யுங்கள். சூலத்தை நட்டு அதிலேற்றி கூரார்ந்த வாளாலறுத்துவிடுங்கள்.

என்று இவ்விதம் அரசனை இரணியன் உத்தரவுசெய்து தன் அரண்மனைக்குட் புகுந்தான். (௧௯இ)

அரசன்கட்டளைப்படி ஸேவகர்கள் மிகுந்த சிக்ஷைகளெல்லாம் செய்தும் பாலனை பிரஹ்லாதர் பாபஹாரியான ஹரிஸ்மரணம் செய்துகொண்டு "குலந்தரும் செல்வம் தந்திடுமடியார் படுதுயராயினவெல்லாம் நிலந்தாஞ்செய்யும் நீள்விசும்பருளுமருளொடு பெருநிலமளிக்கும் வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினுமாயின செய்யும் நலந்தரும் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணவென்னும் நாமம்" என்றப்பிரகாரம் திருவெட்டெழுத்தையே ஜபித்து நின்றதால் மிகவும் ஆனந்தபூர்ணராய் சரீரத்தில் உபத்திரவத்தால் வேறுபாட்டைக் கிஞ்சித்தும் அடையவில்லை (௨௧)

இவ்விதம் தாங்கள் செய்த சிக்ஷைகளையும், அதனல் புத்திரனுக்கு ஓர் தீங்குமில்லாமையையும் ஸேவகர்கள் அரசனிடமறிவித்தார்கள்

இதைக்கேட்ட இரணியனும் பொறிகலங்கி வஸ்திரம் நழுவ தலைமயிர் விரிய, மனம்பதைக்க, சரீரம் நடுங்கப்புறப்பட்டு ஸபையின் மத்தியிலிருந்து நல்ல புத்தியுள்ள மந்திரிகளுடனாலோசித்து முடிவு செய்தான். (௨௩)

பிறகு புத்திரனையழைத்து "நீ புத்திசாலியாகையால் பிதாவான என் வாக்கியத்தையும் குருவின் வாக்கியத்தையும் தட்டாதே. என்னுடயவும் உன் குருவினுடையவும் வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக" என்று ஸமாதானமாகச் சொல்லிவிட்டு அப்பொ(௨௪) ழுதே குருவைக்கொண்டு தன் பெயரைச் சொல்லிவைத்தான். (௨௫)

பிரஹ்லாதரும் முன்போலவே ஹரியின் அஷ்டாக்ஷரத்தையே சொல்லி நின்றார். (௨௫இ)

தானவபதியான இரணியன் அதே வாக்கியத்தைக் கேட்டு கோபங்கொண்டு அக்கினிபோல் ஜ்வலித்து "அடே நீ சொல்லும் நாராயணன் எங்கிருக்கிறன்?" என்று கேட்டான். (௨௬இ)

ப்ரஹ்லாதோऽபி தத꞉ ஶ்ருத்வா ஹிரண்யகஶிபோர்பவ꞉ ।
ஶுஶ்ராவ விதாத்ரம் வாக்யம் ஸஹாமாத்யோ மஹாமதி꞉ ।
ராஜந்! ஶ்ருணுஷ்வைகாக்ர்யமநா꞉ ப்ரோக்தாऽஸுரோத்தம

ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ꞉ ।
தா யதஸ்யாயநம் ப்ரோக்தம் தேந நாராயண꞉ ஸ்ம்ருத꞉ ।
ஏவம் வதந்தி முந்யாத்யா꞉ ஸூத்ரார்த்ததத்த்வதர்ஶிந꞉ ॥ ௨௯ ॥

வேதவித்பிர்மஹாப்ராஜ்ஞைர்வேதேஷு பரிபட்யதே ।
ஸர்வாத்மா ஸர்வயோநிஸ்ஸர்வகஸ்ஸர்வஸாக்ஷிக꞉ ।
ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தஸாக்ஷாத்த்வம் நாராயணாத்மகம் ॥ ॥ ௩௧ ॥

தஸ்மாதஸ்மாஸு வஸதி யஸ்மாதேவ விஶேஷத꞉ ।
ஸ ஏவ விஶ்வம் விஶ்வாத்மா விஶ்வாதீதோ ஜகத்குரு꞉ ॥ ௩௨ ॥

தஸ்மாத் "நாராயணாயே"தி மந்த்ரம் ஜப ஸதா குரோ!
ஏததுக்த்வாऽஸுராதீஶோ ஜ்வலத்காலாக்நிஸந்நிப꞉ ।
ஏதஸ்மிந்நபி ஸர்வாத்மா ஸ கிம் வஸதி த்வத்ஸுதே! ॥ ௩௩ ॥
இதி நிஶ்சித்ய தநுஜ꞉ ஸ்தம்பம் பார்ஶ்வகதம் ருஷா ।
கரேணாஸ்போடயாமாஸ வஜ்ரகல்பதலேந வை ॥ ॥ ௩௪ ॥

ததா ஸ்தம்பாந்தரே கோஷ꞉ ப்ராதுராஸீத்பயாவஹ꞉ ।
தாரகண்ட்யோ மஹாநாதோ பேதகரோத்தத꞉ ।
உத்தாய சாஸநாத்தூர்ணம் பப்ராமாஸுரநாயக꞉ ॥ ௩௫ ॥

பிறகு பிரஹ்லாதரும் இரணியன் சொன்னதைக்கேட்டு பகவத்விஷயத்தில் நிலைநின்ற புத்தியுடையவராகையால் ஸபையின் நடுவில் உத்தரம் சொல்லுகிறார். (உஎஇ)

அஸுரோத்தமனான அரசனே ! நாம் சொல்லுவதை வேறிடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் தாம் கேட்கவேண்டும். (உஅ)

ஜலங்கள் "நாரங்கள்" என்று சொல்லப்படும், ஜலங்கள் நரனான (நித்தியனான) பகவானிடமிருந்து பிறந்ததுபற்றியே. அந்த ஜலங்களையே வாஸஸ்தானமாகக்கொண்டவராகையால் "நாராயணன் என்று சொல்லப்படுகிறார்"என்று உண்மையையறிந்த மனுமுதலிய ஸ்மிருதி கர்த்தாக்கள் அறிவிக்கிறார்கள். (உகூஇ)

வேதங்களிலும் அவையறிந்த புத்திமான்களால் எல்லாஆத்மவஸ்துக்களிலும் உள்ளிருப்பவனுமாய் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் காரணமாயும், எங்கும் நிறைந்தும், எல்லாவற்றையும் நேரில்பார்த்தும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய், எல்லாமவனேயாய் விளங்குமவனே "நாராயணன்" என்று தெளிவாய் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது(ஙக)

ஆகையால் அனுகூலரான எங்களிடத்திலும், விசேஷமாய் பிரதிகூலரான உங்களிடத்திலும் வஸிக்கிறார். அவனே படர்பொருள் முழுவதுமாய் உடன்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளனாய் ஸகலவில‌க்ஷணனாய் ஜகத்குருவாய் நிற்கிறான். (ஙஉ)

ஆகையால் ஓ குருவே ! தாமும் எப்பொழுதும் "நமோநாராயணாய" என்ற மந்திரத்தையே ஜபித்துக்கொண்டிரும். (ஙஉஇ)

என்று சொன்ன வாக்கியத்தைக் கேட்ட அஸுரநாதனான இரணியன் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரளயகாலாக்னிக்கு நிகரானவனாகி "அடே துர்புத்தியே ! நீ எங்கு முளனாய்ச்சொன்னவன் இங்கிருக்கிறானா?"என்று அதட்டிக்கொண்டு கோபத்தோடு(ஙகஇ) வஜ்ராயுதம்போல் கடினமான கையால் பக்கத்திலிருந்த தூணைத் தட்டினான். (ஙசஇ)

அங்கப்பொழுதே அவன் பயப்படும்படியான சப்தமொன்றுண்டாயிற்று. (ஙரு)

அஸுரபதியும் தனக்கும் நடுக்கத்தைச் செய்யக்கூடியதாய் அற்புதமான பேரோசைகேட்டு சிங்காசனத்திருந்து திடுக்கிட்டெழுந்து திகைத்து நின்றான். (ஙசு)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌶𑍀 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌹𑍀𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௧௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑌿𑌬𑌲𑍋𑌪𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑍁𑌰𑌃 ॥ ॥௧॥

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌸𑌾𑌰𑌭𑍇𑌶𑍀 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌰𑌕𑍍𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑍋𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌯𑍌 𑌤𑌦𑌾 ॥ ॥௨॥

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌮𑌭𑍂𑌦𑍍𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௩॥

𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌵𑍃𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌭𑌵𑌦𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௫॥

பிரஹ்லாதரும் பகவத்பக்தியுள்ளவராகையால் தெளிந்த சிந்தையராகி நற்பொருளாய் நற்றுணையான நாராயணனது திருவெட்டெழுத்தையே ஜபித்துக்கொண்டு தேவானுக்கிரகத்தைத்தரும் முத்திரையாகத் தடக்கை கூப்பிநின்றார். (௬௭)

என்றுபிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டீபுர மகிமையில்
மூன்றாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாயநம:

நான்காவது அத்தியாயம்.

பிறகு பக்தர்களின் துரிதங்களைப்போக்கும் பகவான் தேவத்துவேஷியான இரணியனைக் கொல்லவேண்டி அவன் தட்டின தூணின் மத்தியில் நரசிங்க ரூபமாய்த் தோன்றினார். (நரசிங்க ரூபம்—மனிதரூபத்தோடு சேர்ந்த சிங்கவுருவம்.) (க)

அப்பொழுது அவரைக்கண்டு இரணியன் கோபத்தால் சிவந்த கடைக்கண்ணுடையனாய் கத்தியையேந்திக்கொண்டு தூணுக்கு ஸமீபத்தில் ஓடினான். (உ)

அக்காலம் பார்த்தவர்களுக்கு மயிர்சிலிர்க்கும்படி ஆச்சரியகரமான யுத்தமானது தேவனான ஸ்ரீநரஸிம்மனுக்கும் துராத்மாவான இரணியனுக்கும் வெகுநேரம் நேர்ந்தது. (௩)

அந்த யுத்தமானது இந்திரனுக்கும் விருத்திராஸுரனுக்கும், ருத்திரனுக்கும் திரிபுரனுக்கும், புலிக்கும் நாய்க்கும், கருடனுக்கும் ஸர்ப்பத்திற்கும்போல் எல்லா லோகங்களுக்கும் பயமுண்டாக்கும் (௪)
படியாய் ஆச்சரியமாய் ஒப்பற்றதாயிருந்தது. (௫)

தஸ்மிந் ரணெ ஸா¯ரஸிவா¯கெழுஹாஙஜவ வாரண: ।
நரஸிஹம் ஷூதி யயள ஶமஹொzஹீஶிவொஜ்வலு ॥ ॥சு॥
தஸ்மிந் வவஷு ஶஸ்தாணி விவியாநி ஜநாஹுநெ ।
வாஸிஹொ வாஸியாராஹி: கஙிநெ வவுதெ யஶா ॥ ॥எ॥
வ்யஶீயுஞ தமெதாzஸ்தாணி ஶஸ்தாணி விவியாநி வ ॥எ॥
தமெதா நரஹரி: க்ரொயம் தீவ்ரோஹாரயகவ்யூஹா¯: ॥அ॥

வயாய தஸ்ய ஹைவாரெஹிதாய ஜமதாமவி ।
வஸ்வகெழுயரம் ஶக்ரு¯ம் விஹஹநு ஹாஜவகூஷா¯ஷா ।
கூவம் ஸா¯ரஸிவொஸஸ்ய ஜக்ராஹ நரகெஸரீ ॥ ॥கூ॥
தமெதா நரஹரி:ஸ்ரீமாநவ¯ரோமொவ்ய தட ஸிவா¯லு ॥
நமெவவிழுஹாரயமோவ தஸ்ய வக்ஷ:ஸ்யூம் க்ஷணாக்ஷ॥க0॥
தஸ்யாஸ்ரோமாமஹாய யாரயணரகெஸரீ ।
யாதா¯மோஙாவஸிக்ஷிவஸ¯ஶ¯ஹெ ஹிமொநிவ ॥ ॥கக॥

ஊவம் ஹைத்யவதெஸ்ஸ்ய ஹிரண்யஸ்ய ஹு¯ராத்ந: ।
வயம் வகார ஹமவாநு ஷ்ரூஹ்மாஹவீணநாய வ ॥ ॥கஉ॥
தஸ்மிந் ஹதெ ஜமஹிஹம் மக்ஷூஹாயதநம் மஹக ॥ ॥கங॥
ஸ¯வம் யாதள வம்ஹ்ரவீ ஸ¯மம்ஙா வாதி மோர¯த: ।
நிமுஜாநி ஹவந்தி ஸ நக்ஷத்ராணி விஶேஷத: ॥ ॥கச॥
ஸவும் மக்ஷூஹெமொஜா¯ஞ்தஸ்மிந் ஹைத்யவதள ஹதெ ।
நிவ்ருத்தம் ஜமதெதா ஹ¯:வம் தமஸ்ஸ்யயு ஜவொஹிதெ ॥கரு॥
விமா¯க்தஹா¯:வா மீவுணாஸ்ஸெவு ஸஞா¯ஷமாநஸா: ।
ஸக்வீயம் வஹமொமஷ்ணு ஶக்ரவ்ரூமா¯வா கவி ॥ ॥கசு॥
கஹமாஸ்ரமமோமஷ்ணும் கூஹம்பவஸ்ய மா¯நெஸ்த: ।
மக்ஷூம் மக்ஷூநாம் வ ஹெஶோzயம் ஸவுகாமயா¯க ॥கஎ॥
வாஸிதமெஸ்ஜஸா தஸ்ய ஹ¯யுஷுஸ்ய ஸா¯மெரவி ।
தஸ்மிந் ஹெஶெ ஸ வ மா¯நிவுஹ்மாணம் மமா¯வாஸ்த ஹ ।
ரம்யம் வரம் வ்யூண்ஷெஷ்வதி தமொவாவம் மா¯நிம் தஹா ॥கஅ॥

அந்த யுத்தத்தில் தேவசத்துருவான இரணியன் மதம்பிடித்த யானைபோல் நரஸிம்மனோடெதிர்த்தது எரிகிற நெருப்பில் வீழ்ந்த விட்டிபோலிருந்தது. (சு)

இரணியன் அந்த நரஸிம்மபகவானிடத்தில் உறுதியுள்ளமலைமேல் மேகம் ஜலங்களைப் பெய்வதுபோல் அநேக ஆயுதங்களைப் பொழிந்தான். அவன் போட்ட ஆயுதங்கள் யாவும் சிதறிவிட்டன. பிறகு ஸ்ரீ நரஸிம்மனும் அடங்காத கோபத் (எஇ)
தையடைந்து ஜனங்களின் ஹிதத்திற்காக தேவசத்துருவான இர (அ)
ணியனைக் கொல்லவேண்டி, கத்திகள் முதலியவாயுதங்களைத் தரித்து நிற்கும் சத்துருவான அவனை கோபத்தால் நெற்றியிலேறிய கண்ணால் அழலவிழித்து அவனுடைய தலைமயிரைப் பிடித்துக் கொண்டார். (கூஇ)

பிறகு மிக்க தேஜஸையுடையராய் ஸ்ரீமானான சிங்கப்பிரான் சத்துருவான இரணியனைத்தன் மடிமேலேற்றி க்ஷணப்பொழுதில் (கய)
இரணியனாகத்தை (ஆகம்—மார்பு) கூரார்ந்தவள்ளுகிரால் கீண்டு (கூர்மையுள்ள வலிய நகங்களால் கிழித்து) குடல்மாலை சீரார்திரு (யஇ)
மார்பின்மேல் சேர்த்துக்கொண்டார். அப்பொழுது தாதுக்களால் (கக)
(தாது—காவிகள்) நிறைந்த இமயமலைபோல் இருந்தது. (ககஇ)

இவ்விதம் பகவான் ஸகலலோகங்களின் க்ஷேமத்திற்காகவும் பிரஹ்லாதரை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்வதற்காகவும் தூராத்மாவாய் அஸுரபதியான இரணியனுடைய வதத்தைச்செய்தருளினார்.

அந்தவிரணியனிறந்தவுடன் இவ்வுலகங்களெல்லாம் பெருநலம் பெற்றன. சந்திரனும் சூரியனும் ஸுகமாய் ஸஞ்சரித்தார் (கரு)
கள். காற்றும் நன்மணம் பொருந்தி வீசிற்று. நக்ஷத்திரங்களும் மிகவும் ஒளிபெற்றன. ஸூர்யனுதித்தவுடன் இருள் நீங்குவது (கஞ)
போல் இரணியனிறந்தவுடன் ஜகத்தின் துயர்தீர்ந்து ஸர்வமங்களமாயிற்று. சங்கரன் முதலிய எல்லா தேவர்களும் துன்பம் நீங்கி (கடு)
இன்பம் நிறைந்த மனமுடையவர்களாய் அவரவர்களின் பதவியையடைந்தார்கள். (கசு)

நானும் எல்லா அபீஷ்டங்களையும் தரக்கூடியதாய் தேவர்களாலும் அணுகமுடியாத தனது தேஜஸால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதான எந்த தேசத்தில் கதம்பமுனிவர் பிரமனான என்னைக்குறித்துத்தவம் செய்துகொண்டிருக்கிறாரோ அத்தேசத்தில் அக்கதம்பமுனிவரின் மங்களமங்களமான ஆசிரமம் சென்று "வேண்டும் வரத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளும்" என்று கதம்ப முனியைக்குறித்துச் சொன்னேன். (கஅஇ)

கஎ ஶ்ரீமொஹீவாராஹோஹாமெத்ரவ தாயெநாzஷ்ராயஃ ॥

கஷ்ஂபேஶாநிஃ—

நமெஸ்த ஹ்ருவநு! ஶ்ஷுநு! வாஂ மெ உாதாஜிதுவி ।
க்ஷீராஸ்பிநாயஂ ஶயிநஂ ஷெவாநாமாருகெஜஸ்ழ ।
மெஷ்ய மஞ்ராய திஷ்ஷுஂ ஹ்ருவஷுஂ வ்ரூஹாஂ ஷாஶிழ ॥உ௦॥

ஶ்ரூஷஶெ ஷநமெந மெவெவ ஹிரண்யஸ்ய உாராதநஃ ।
நாரவிஷ்வவாஶ்ரூஷநு! வ்ருத்யக்ஷீகாரய ஷுபூழ ॥உக॥

ஷவஂ வஉதி ஷாவ்யக்ஞஂ கஷ்ஂபாமெவ்ய மஷாமாநா ।
மயஂ வ விஶ்வகமாரணமோஷ்டிய காராதஂ யாவாழ ॥ உஉ ॥

விமாநமாந்தமஂ ஜிவ்யஂ த்ரிதயஂ ஹ்ருஜிஹ்ஷெணழ ।
ரம்யதாஷதஂ வாவி ஷாவயாநா விவக்ஷணா ॥ ॥உங॥

உத்யாஜ்ஞாஂ மம மரூஜ்யாzயி தயெத்யாஉாய தாவாஹா ।
வக்ராதாஷ்ஷிதயஂ ஜிவ்யஂ விமாநமஶிவாவஹழ ॥ ॥உச॥

விமாநமெதஷ்தவெஷாஂ வாவக்ஷயகரஂ வரழ ।
ஶாஹவ்ரூஂ வாண்யதமஂ ஹாக்திமாக்திகரஂ நர்ணாழ ॥உரு॥

உக்தமாநாஂ விமாநாநாஂ விமாநாநி வ மெஷாயஶ ।
தெஷா மெவதஜ்ஞுஷதமஂ விமாநஂ மாநஹாஜநழ ॥ உசா ॥

மஜிமஞ்ரு உவாஹாதி வஉத்ருயஷமேஷிதஃ ।
வ்ரூணவமெஶ்வ ஷாதராமக்ஷரத்ரிதயாநகஃ ।
த்ரிதமொமெவெதமெத தக்ஷ விமாநஂ ஹாத்யநாதமழ ॥உஎ॥

ஷதஸ்ய உக்ஷிணெவாமெஶ்வ ஹிரண்யஶ்ரூஷணொநாவழ ।
ரஷிவஂ விஶ்லெஷாந்ரூஷிஂஹஸ்ய ஷுாவயிக்வா தயாzவாரழ

இதைக்கேட்ட கதம்பமுனிவர் சொல்லுகிறார்.

நற்குணம் நிறைந்த பிரமனே! தமக்கு வந்தனம். தாம் எனக்கு வரம் கொடுக்கத் திருவுள்ளம்பற்றினால் மிக்க தேஜஸுடன் பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமனையும், தேவர்களினிடரை நீக்கக்காக்ஷி தந்து நின்ற பிரபுவாயும், அத்தேவர்களின் நடுவில் இரணியவதம் செய்ய ஆலோசனைத்திற்காக வீற்றிருக்குமவராயும், (உ௰)
நாஸிம்மனாகி இரணியனைப் பிடித்து நிற்குமவராயும், அவன் மார்பைப் பிளந்து அவனைக்கொன்றவராயுமுள்ள பகவானுடைய திவ்விய மங்கள விக்கிரகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கும்படியாய் அனுக்கிரகிக்கவேண்டும். (உக)

என்று கதம்பமகரிஷியானவர் கேட்டுக்கொண்டஸமயத்தில் "மயன், விசுவகர்ம்மா" என்ற இரண்டுசில்பிகளை அழைத்து, "நீங் (உஉ)
கள் அழகியதாயும், உன்னதமாயும், பூலோகத்திற்கு அலங்காரமாயும், மூன்றுதளமுள்ளதாயும், தேவார்ஹமானதுமான ஓர் விமானத்தை ஸாவதானமாய் உங்கள் திறமையைக்காட்டி யமைக்கவேண்டும்." என்று நியமித்த பிறகு அவ்விருவர்களும் எனது ஆஞ் (உ௩)
ஞையைத் தலைமேற்கொண்டு, மூன்றுதட்டுள்ளதாய், தேவார்ஹமாய், குற்றமற்ற விமானத்தைச் செய்து முடித்தார்கள். (உ௪)

இவ்விமானம் எல்லாருடைய பாவத்தைப்போக்கிப்புண்ணியதமமாய் நலத்தைத் தரக்கூடியது. ஸேவிப்பவர்களுக்கு இப்பூவுலகில்கொண்ட பெண்டிர்மக்களுடன் வாழ்வையும் பிறகுவானுலகில் அடியார்கள் குழாங்களோடுடன் கூடிய அந்த மின்பேரின்பத்தையும் தரும். (உ௫)

உலகத்தில் உத்தமவிமானங்களுக்குள் பதினாறு விமானங்கள் உத்தமமானவைகள். அவைகளிலும் இது சிறந்தது. மிகவும் உயர்ந்தது. (உ௬)

மூன்று தளங்களுடன் கூடிய இந்த விமானம் மூன்று பதங்களுடன்கூடிய மூலமந்திரம்போன்றதாயும் (அதின் சுருக்கமான) மூன்றெழுத்துகளுடன் கூடிய பிரணவம்போன்றதாயும் விளங்குகிறது. (உஎ)

இதின் தென்புறத்தில் இரணியனைப் பிடித்தும் அப்படியே வடபுறத்தில் இரணியனை வதம் செய்தும் நிற்ற ஸ்ரீநாஸிம்மவிக்கிரஹங்களையும், முதல்தளத்தில் "வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேலொ (உஅ)

𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥௨௯॥
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌲𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌤𑌲𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌳𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௦ ॥
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍌 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ॥
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌹𑍁𑌜𑍍𑌜𑌮𑍍𑌯𑌦𑍁𑌶𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌹𑍁𑌜𑍍𑌜𑌮𑍍𑌯𑌦𑍁𑌤𑌲𑌗𑌃 ॥ ॥௩௨॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ॥௩௩॥
𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
(𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾)
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௩௫॥
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌤𑌰𑌮𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌕𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌂 𑌚 𑌵𑌾 ।
𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௩௭॥
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍌 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌶𑍁 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌮𑌵𑌾𑌪𑌤𑍁𑌃 ॥ ॥௩௮॥
𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌦𑌂𑌬𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌶𑌿𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥௩௯॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥௪௦॥
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾 "𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀"𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௪௧॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑌦𑌂𑌬𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥

ரூபாம்பை மெத்தையாக விரித்ததன்மேலே கள்ளநித்திரைகொள்கின்ற" க்ஷீராப்திநாதனுடைய திவ்வியமங்களவிக்கிரஹத்தையும்,
மத்தியதளத்திலும் மேல்தளத்திலும் தேவர்களுடன் ரஹஸ்யமாய் (௪௯)
ஆலோசனம் செய்யவந்த ரூபத்தையும், அவர்களுடன் வீற்றிருந்த
விக்கிரஹத்தையும், இன்னும் ஸகலதேவபிம்பங்களுடன் அவ்விமா (௫௰)
னத்தில் ஸ்தாபித்து யதார்த்தமான நாமத்தையும் (காரணப்பெய
ரையும்) அந்த விசுவகர்ம்மாவும் மயனும் அமைத்தார்கள். (௫௧)

தேவர்களின் நடுவிலிருந்ததால் "ஸ்திதநாராயணன்" என்றும்,
ஆதிசேஷன்மேல் சயனித்திருப்பதால் "உரகமெல்லணையான்" (௫௨)
என்றும், தென்திசை நோக்கின நரஸிம்மனுக்கு 'தக்ஷிணேசுவரன்'
(தெர்க்காழ்வான்) என்றும் வடதிசை நோக்கினதால் "உத்தரேசு
வரன்" என்றும் பெயரிட்டமைத்தார்கள். (௫௩)

இவ்விதம் பகவானுடைய திவ்வியமங்களவிக்கிரஹ லக்ஷண
யுக்தமாயும், விமானலக்ஷணங்களெல்லாம் பொருந்தியும், "அஷ்
டாங்கம்" என்று பெயர்பெற்றதாயும், தேவார்ஹமாயும், உத்தம
மாயும், மூவுலகங்களிலுமரிதாயும், "மயன்" என்ற அஸுரசில்பி (௫௪)
"விசுவகர்ம்மா" வென்ற தேவசில்பியாலும் அற்புதமாய் அமைக்
கப்பட்டதாயும், எல்லாவிமானங்களினுடைய உயர்வை யபஹரிப்
பதாயும், தென்வடல் நீளமுள்ளதாயும் அழகு பொருந்தி மங்கள (௫௫)
காமாய் உன்னதயாய பரிஷ்கரித்ததாயும், ஸகலதேவர்களின் ஸான்
னித்தியத்தால் ஜனங்களுக்கு எப்பொழுதும் மங்களத்தைத்தரக் (௫௬)
கூடியதாயுமுள்ள இந்த விமானத்திற்கு மேலாயும் நிகராயுமுள்ள
விமானமொன்றுமில்லை. ஆகையால் இவ்விமானமே மிகவும் உத்
தமமானது. (௫௭)

இவ்வித விமானத்தை சில்பசாஸ்திரப்படியமைத்து விசுவகர்
மாவும் மயனும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானம் சென்றார்கள். (௫௮)

பிறகு எல்லாமறிந்த ஜிதேந்திரியரான கதம்பமாமுனிவரும்
தெளிந்த சிந்தையராகி, ஸர்வலக்ஷணஸம்பன்னமாய் மூவுலகங்க (௫௯)
ளிலும் அரிதாய் உத்தமமான அஷ்டாங்கவிமானத்தை ஸர்வகால
மும் ஆராதித்தார். (௬௰)

எல்லாதேவர்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து நின்றவிடமாகையால்
"கோஷ்டீ" என்று பெயர்பெற்றது. அதில் ஸ்தித நாராயணனை (௬௧)
யும் சேஷசாயியையும் வடக்கிலும் தெர்க்கிலுமுள்ள ஸ்ரீநரஸிம்மப்
பிரபுவையும், காலை உச்சி மாலை என்ற முப்பொழுதிலும் விமான
த்துடன் அர்ச்சித்து ஆநந்தமடைந்தார். (௬௨)

தஸ்மிந் காலே ப்ரஸந்நாத்மா தேவதா ஸர்வநாயக: ।
தேவதேவோ மஹாதேவ: ஸங்கர்ஷணாத்மகம் ஸ்வயம் ।
தமேவ ஶேஷம் மத்வா ஸர்வேஷு ஸம்பந்நாமக: ॥௪௪॥

ஶரீரே ப்ரணதோ ஹரிணா ப்ரஹ்லாதேந ஸுதாத்மநா ।
ஸம்ஸாரஹரிதே ஸம்பூர்ணே சித்ராநக்ஷத்ரஸம்யுதே ॥

வாஸுதேவ தேவதேவஸ்ய க்ருபயா ஸஹிதோ முதா ।
க்ஷீராப்தீஶாயிநம் தேவம் ஶேஷநாகமயம் ப்ரபும் ॥௪௬॥

ஸர்வாத்மா ஜகந்நாதம் ஶேஷம் வாஸுதேவப்ரபும் ।
கல்யாணம் ஶோபநம் ஸம்ஸாரம் வ ஶோபநம் ॥௪௭॥

ஸாக்ஷாத்தம் தேவதேவேஶம் ஸர்வஜ்ஞாதிகம் ப்ரபும் ।
ஶ்ரீஹரிநீளாஸஹிதம் "ஸத்யநாராயணாஹ்வயம்" ॥௪௮॥

ப்ரகாஶகம் ஸர்வேஷாம் ஸர்வஜ்ஞவிக்ரஹம் ।
திவ்யரூபஶரீராத்மம் ஸகுணாதிவத்ஸலம் ॥ ॥௪௯॥

நேத்ராநந்தகரம் ஸம்ஸார ஶ்ரேயஸ்யாபி ஶ்ரேயம் ।
உஜ்ஜ்வல தேஜோ ஶரீரம் ப்ராய ஸம்பூர்ண ஸ்ரீதாநவ: ॥ ௫௦ ॥

ஶ்ரீமாய ஸ ஶ்ரீநிவாஸம் ஸத்யநாராயணாஹ்வயம் ।
கருணாகரம் தயாநந்யாயஶோபிதம் ஸுதர்ஶநாயுதம் ॥ ॥௫௧॥

வாஸுதேவாஸமி ஜகதாம் ஸர்வவ்யாபகம் ஸர்வஜ்ஞம் ॥ ॥௫௧௨॥

அஸ்மின் தேவதேவேஶ்வரம் ஶ்ரீதரம் ஶோபிதம் ।
ஶேஷம் மௌவஷவம் திவ்யம் ஸம்ஸாரஸ்ய விஶேஷத: ।
அஷ்டோத்தரஶதம் ஸ்தோத்ரம் ஸநகாதிபி: ॥ ॥௫௩॥

ஸப்தஶாய நந்தந விஷ்ணோராத்மக ஶோபிதம் ।
ஸுப்ரஶேஷ வ ஸர்வேஷ ஶ்ரீநாம ஜாயதாத்மநாம் ।
ஸுப்ரஶோஸ்ய வர்ணாத்ம ஸர்வாவக்ஷயோ ஶோபாது ॥
ஶேஷாநாம் வ ஸர்வேஷாம் ஶேஷநாயகத்வ தத் ॥ ॥௫௫॥

ஸத்யநாராயணோ நாமோ தேவதாநாம் தேவதம்

அப்பொழுது வாயுபகவான் முகமாய் இப்பெரு வியப்பைக் கேட்ட தேவேந்திரன் ஆனந்த மடைந்து சித்திரைமாதமான அப்பொழுதே கதம்பவனமான கோஷ்டி க்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்தான். (சச)

அங்கு என்னையும் வணங்கி மகிழ்ந்த மனத்துடன் சந்திரன் சித்திராநக்ஷத்திரத்துடன் சேர்ந்த சுபமுகூர்த்தத்தில், நித்திய(சரு) ஸூரி நிர்வாஹகனான பகவானுக்கு ரதோத்ஸவத்தை நடத்தி வைத்து, விமானமத்தியில் விளங்கும் பிரபுவாய், ஜகன்னாதனான(சசு) க்ஷீராப்திநாதனையும் ஒப்பில்லாத ஒளியுடன் விளங்கும் விமானத்தையும் ஆராதித்து, மகாத்துமாவான கதம்பமுனிவரையும் கொண்டாடி, தன்னால் ஆராதிக்கப்பட்டவரும் செல்வமாய் புத்திரனி(சஎ) டத்திற் போல் அன்பு வைக்கப்பட்டவரும், தனக்கு நாதனும், அவர் ஸ்வரூபமான ஸௌலப்பியத்தை வெளியிட்டுள்ளவரும்,நன்ருய் விளங்கும் திருமேனிவாய்ப்பை யுடையவராயும், மிக்க வழகுள்ளவராயும், கம்பீரமான அவயவசோபையை யுடையவராயும், அடியார்களிடத்தி லன்பு கூர்ந்தவரும், பார்ப்பவர்கள் நேத்திரங்களுக்கு ஆநந்தத்தைத்தருமவரும், அழகால் மன்மதன் மனதையும் மயக்குமவருமான ஸ்ரீபூமிநீளாதேவிகளுடன் சேர்ந்த "ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணனை" ஜிதேந்திரியரான கதமபமுனீந்திரரிடம் கொடுத்தான். (ருo)

அம்முனிவரும் "ஸ்ரீஸௌமியநாராயணன்" என்ற எம்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு விதிப்படி அர்ச்சித்து மன மகிழ்ச்சியடைந்தார். தேவராஜனும், தேவர்களுடன் தேவலோ(ருக) கம் சென்ருன். (ருகஇ)

தேவகணங்களால் நிறைந்து அஷ்டாங்கமாய் மூன்று தளங்களோடு கூடியதாய் பெருமைதங்கி, பகவத்ஸம்பந்தமுடைய திவ்ய விமானத்தை சாஸ்திரப்படி நன்ருய் ஸ்தாபித்து ஸநகாதி முனிவர்களுடன் நானும் எனது லோகத்தை யடைந்தேன். (ருங)

ஆலினிலைப்பாலகனாய் அன்றுலகமுண்ட ஆச்சரிய சேஷ்டிதனான பகவானுடைய ஆராதனத்தாலே பரமாத்ம மனனசீலர்களின் ஆசிரமங்களுக்குள் இந்த ஆசிரமம் மிகவும் புண்ணியமானது. ஸகலபாபங்களையும் போக்குவதால் பெருமைதங்கியது.(ருசஇ)

விமானமோ மற்ற விமானங்களுக்குள் சிறந்தது. ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணனான எம்பெருமான் தேவர்களுக்கு தெய்வம். (ருருஇ)

ஸா சைவகோஷ்டீ ஸர்வேஷாம் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாயினீ ॥ ௫௭ ॥
தஸ்மாத்தத்க்ஷேத்ரம் ஸர்வாஸு கோஷ்டீகோஷ்டீதி ஶஸ்யதே ॥
மணிமுக்தாநதீதீரே க்ஷேத்ரபஸ்ய மஹாமுனே: ।
அமுகஸ்ய யதாஶாஸ்த்ரம் தேவம் நாராயணம் ப்ரதி ।
ஶ்ருதம் ச தஸ்ய க்ஷணமாத்ரத்ருஷ்டிமாத்ரமயூரம் ॥ ॥௫௮॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே
ஸனத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
பார்ஶ்வே க்ஷேத்ரப்ரஸ்தாவே
ஶ்ரீகோஷ்டீபுரமாஹாத்ம்யே
பஞ்சமோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

அத ஷஷ்டோऽத்யாய: ॥

அத வம்ஶஸ்ய ஸம்ப்ரஜ்ஞ பாபஸ்யாக்ஷாதிவேஶ்வர: ।
தஸ்யபுத்ரோ மஹாராஜா புண்யகீர்த்தி: புரந்தர:
பராயாம் பாலயன்ராஜா பத்மாஸனாதிநீ ॥ ॥௧॥
மந்த்ரோக்தவிதயா ஸர்வே தத்ஸிம்ஹாஸதி தேதிநீ ॥ ॥௨॥
பாஹு: புஷ்கரகேஶேஷு ராகோ யஜேஷு ஶப்யதே ।
அபஹார: புஷ்பேஷ்வேஷு விவாஹேஷு கரக்ரஹ: ॥௩॥
பந்தனம் ச ஶரீரேஷு அத தாபஶ்ச பாவகே ।
பாஶஶ்ச பாணே தேவே தாபஸ்ய யாதிநீஷு ச ॥ ॥௪॥

அந்த தேவகோஷ்டியோ ஸகலர்களுடைய ஆபத்தையும் விலக்கக் கூடியது. ஆகையால் எந்த ஆபத் ஸமயங்களிலும் "கோஷ்டீ(ருசு) கோஷ்டீ" என்றுரைக்கப்படுகிறது. (ருசுஇ)

இவ்விதம் மணிமுக்தாநதிக்கரையில் ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயண ஞய்விளங்கும் பகவானை விதிப்படி ஆராதித்த ஸ்ரீகதம்பமாமுனி வருக்கு அறுபத்து நான்கு சதுர் யுகங்கள் ஒரு க்ஷணம்போல் சென்றன. (ருஅ)

என்றுபிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீகோஷ்டீபுர மகிமையில்
நான்காவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணுய நம:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சந்திரனுக்கு ஈசுவரனைப்போன்ற "புதன்" என்ற ஓர் புத்திரன் ஜனித்தான். அப்புதனுக்கு ஸகலஜன ரஞ்ஜகனுய் பராக் கிரமசாலியான "புரூரவன்" என்ற அரசன் உதித்தான். அவ்வர (க)
சன் நாற்கடலளவாய பூமியை ரக்ஷித்துவந்தான். (கஇ)

மனு, மாந்தாதா, முதலிய அரசர்கள் போல் அவ்வரசன் இப் புவனத்தில் செங்கோல் நடத்தி வரும்போது "பந்தம்" என்பது (பந்தம் - கட்டுப்படுதல்) ஸ்திரீகளின் தலைமயிர்களிலும், "ராகம்" (உ)
(ஆசை) என்பது நிலை நின்ற தர்மத்திலும் அபஹாரம் (பறிப்பது) என்பது புஷ்பங்களிலும், கரக்கிரகம் (கையைபபிடிப்பது) என்பது கலியாணத்திலும், சலநம் (நிலையில்லாமை) என்பது காற்றுக்க (௩)
ளிலும், தாபம் (தபிப்பது) என்பது நெருப்பிலும், பாசம் (கயிறும் ஆசையும்) என்பது வருண தேவனிடத்திலும், தாமஸ்ராம் (அறிவின்மையும் இருளும்) என்பது ராத்திரிகளிலும், குணபீடை (௪)

𑌶𑍈𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍀𑌥𑌾 𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌚 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌜𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁 ॥௫॥

𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥௫½

𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥ ॥௬½॥

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍋𑌦𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥௭॥

𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌯𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌯𑌶𑌾 ।
𑌰𑌥𑍋 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿? 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌽𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌃 ॥ ॥௮॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌦𑌂𑌬𑌾𑌵𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌶𑍁𑌚𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥௯॥

𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌃 ॥ ॥௧௦॥

𑌅𑌵𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌹𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 ? 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௧௧½॥

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌵𑍋𑌚𑌦𑍍𑌭𑍂𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌾𑌲𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥ ௧௨ ॥

𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥ ௧௨½ ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌯𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ॥ ॥௧௪½॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍋𑌗𑌿𑌶𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

(குணக்கேடும் வில்லின் ஞாணில் வைப்பதும்)என்பது பாணங்களி லும், நக்ஷத்திரம் (க்ஷத்திரிய ரில்லாமையும் நக்ஷத்திரமும்) என்பது அசுவினி முதலிய வான மீன்களிலும், சாகாபங்கம் (வேதவகுப்பு நீங்குவதும் கிளை முறிப்பதும்) குரங்குகளிடத்திலும், தபம் (கஷ்டப்படுவதும் தவமும்) பிராம்மணர்களிடத்திலும், வைராக்கியம் (ஒழிவு) என்பது பொருள், காமம் இவைகளிலும், முக்தி (விடுதல்) என்பது பிறப்பிறப்பாகிய ஸம்ஸாரத்தினின்று மேயாக விருந்தது. (ரு) (ருஇ)

இவ்விதம் அரசுபுரிந்த அப்புரூரவராஜன் தர்மம் தெரிந்தவனுகையால் ஒரு நாள் கங்காஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்ற முயர்சியை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு தேரின் மேலேறிப்புறப்பட்டான் (சுஇ)

இவ்விதம் கங்கா யாத்திரையாகச் செல்லும் வழியில் அவ்வரசனுடைய பொற்றேரானது செல்லமுடியாதபடி நிறுத்தப்பட்டது. (எ) அப்பொழுது ஸாரதியை நோக்கி "செல், செல்" என்று சொன்னவுடன் ஸாரதி அறிவித்ததும் "நம் தேரானது யாரால் தடுக்கப்பட்டது" என்று கலங்கினவனாய் யோஜித்தான். (அ)

அப்பொழுது "கதம்பர்" என்று பெயர்பெற்று நற்குண பூர்ணரான முனிவர் அவ்வரசனெதிரில் விமானத்துடன் உடனே காணப்பட்டார். (கூ)

அந்த முனி சிரோமணியையும் அஷ்டாங்க லக்ஷணத்துடன் கூடிய விமானத்தையும் கண்ட ஜயசீலனான அரசன் வியப்படைந்தான். (கய)

உடனே தேரைவிட்டுக்குதித்து முனிவரின் பாதத்தில் வீழ்ந்து மிகக் கொண்டாடின பிறகு அம்முனிவரைநோக்கி "அஷ்டாங்க லக்ஷணத்துடன் அமைக்கப்பட்ட தேவார்ஹமான இப்புண்ணிய விமானம் எப்படி கிடைத்தது? என்று வினவினான். (ககஇ)

அப்பொழுது அந்த மகரிஷியும் அந்த பூபதியை நோக்கிப் புன்சிரிப்புக்கொண்டு "இவ்விமானம் பிர்ம்மாவின் உத்தரவால் ஸாமர்த்தியசாலியான மயனாலும் புத்திமானான விசுவகர்மாவாலும் அவ்வளவு வாய்ப்புடையதாகச் செய்யப்பட்டது. இதை மயன் (கரு) வடபுறமும், விசுவகர்மா தென்புறமுமாக அமைத்தார்கள். (கருஇ)

விசுவகர்மாவினால் செய்யப்பட்டபாகத்தில் இரணியனைப் பிடித்துக்கொண்ட நரசிங்கவுருவும், அப்படியே மயன் செய்தபாகத்தில் இரணியனைக்கொன்ற அந்த பகவான் ரூபமும், மத்தியில்

देवदेवस्य हरिणा देवस्थितमेव जगन्नाथनः ॥१५॥

तस्य वर्णने राजेन्द्र! कल्पकोटिशतैरपि ।
वासुदेवस्य माहात्म्यं नास्ति ह्यन्यस्य किं पुनः ।

इत्युक्तवन्तं स नृपः प्राञ्जलिर्मुनिपुङ्गवम् ।
अवोचत् स्तवसा धिया यश्च कृतार्थताम् ॥ ॥१७॥

तन्मे वद कृपाम्भोधे श्रीनाथ महिमाम्बुधिम् ॥ ॥१८॥

अथ तस्य वचः श्रुत्वा कृपाम्बोधिर्महामुनिः ।
उवाच नृपतिश्रेष्ठं वराहवसतिं तदा ॥ ॥१९॥

पुण्यश्लोकस्य भवतो विद्यतेऽनन्तकं यशः ।
तथाप्येकाग्रहार्थानुघोषयाम्यपि न विस्मितः ॥२०॥

कथं देवगृहाणोऽत्र यदुक्तं तत्र शाश्वतः ।
स्वयंभूर्ब्रह्मसंयुक्तसाक्षीनः वराहराः ! ।
ते तत्र स्थितमासीत्तावं क्षेत्रं तव ॥ ॥२१॥

शाश्वते तस्य भावस्य श्रीतये दैविशेषतः ।
सत्सङ्गात्पुरा वर्णे दाशीते नृपोत्तम! ।
सुहृद्भाषानल्पं कार्यार्थं सहस्रक्षणम् ॥ ॥२२॥

गङ्गासानाविशिष्टं च विश्वतत्प्रपुङ्गव ! ।
इत्युक्तवति विप्रेन्द्रे तदा राजा वराहराः ।
शीघ्रं प्रदक्षिणं कृत्वा विनतं चोत्थितोत्थितम् ॥२३॥
गत्वा विजैवतीरं तत्र तत्र सम्भावस्य च ॥२४॥

वेदशास्त्राणि विद्यानि शिक्षादिग्रन्थसंयुतानि ।
न्यायशास्त्रादि वर्णानुक्त्वा वेदनवञ्जितानि ॥२५॥

பாம்பினுடலில் பள்ளிகொண்ட ரூபமும், அடுத்த தளத்தில் தே
வர்களோடு கூடி விளங்கும் பகவானுடைய ரூபமும், மூன்றாவது
தளத்திலும் அந்த பகவானுமாக இவ்விமானம் அமைக்கப்பட்
டுள்ளது. (கருஇ)

இவ்விமானத்தை வர்ணிப்பதில் அநேக கல்பகோடி காலங்க
ளிலும் தேவகுருவான பிரஹஸ்பதிக்கும் திறமையில்லை. ஆகை
யால் மற்றவர்களுக்குத் திறமையேது?''என்று சொல்லிய முனி(கசுஇ)
வரை நோக்கி அவ்வரசன் கைகூப்பித்தாழ்ந்த சொல்லால் சொல்
லுகிறான். (கஎஇ)

"கதம்பரிஷியே! யான் இங்கு செய்ய வேண்டுவதென்?
ஸ்ரீபகவானுக்கு என்பேரில் பிரீதி பிறக்கும்படியான அக்காரியத்
தை உரைத்தருள வேணும்." என்ற அரசனது வார்த்தையைக்(கஅ)
கேட்டு கதம்ப ரிஷியானவர் ராஜராஜனாய் உத்தமனான புரூரவனை
நோக்கிச் சொல்லுகிறார். (ககூ)

ஓ ராஜனே! வெயவரை உரைப்பதாலே புண்ணியத்தைத்தரக்
கூடிய உமக்கு நிகரற்ற கீர்த்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக்கி
ருந்தும் உன்னாலும் அறியப்படாத பெருங்குற்றமொன்றிருக்கிறது(உய)

புரூரவனே! தர்மத்தோடுகூடியதும் மங்களகரமும் மங்கள
முமான அக்கிரஹார மொன்று உம்மால் ஏற்பட்டால் உமக்கு
அக்குற்றம் விலகும். அந்த அக்கிரஹாரம் உண்டுபண்ணாத பாவத்
தால் இந்தக்கஷ்டம் உண்டாகி இருக்கிறது. அப்பாவம் விலகு (உகஇ)
வதற்காகவும், விசேஷமாய் என்னுடைய ஸந்தோஷத்திற்காகவும்
என்னுடைய புண்ணியமான இந்த ஆசிரமத்தில் நல்ல லக்ஷணத்
தோடுகூடியதும் ஒப்பற்றதுமான அக்கிரஹாரத்தைச் செய்யும். (உரு)
அப்படி அக்கிரஹாரம் செய்வதானது கங்காஸ்நாநத்திலும் சிறந்த
தென்றறியும்." (உருஇ)

என்று பிர்மரிஷியான கதம்பர் சொன்னபிறகு புரூரவராஜன்
அவரையும் விமானத்தையும் பிரதக்ஷிணம்செய்து விடைபெற்று(உசஇ)
கங்கைக்கரையடைந்து அங்குள்ளவர்களை உபாஸித்து, வேதம்(உஞ)
பயின்று கரைகண்டவர்களும், சிக்ஷை வியாகரணம் சந்தஸ்நிருக்
தம் சோதிடம் கல்பம் ஆகிய அங்கமாறும் மீமாம்ஸையுமறிந்தவர்
களும், தர்க்கசாஸ்திரத்தின் நுண் பொருளுணர்ந்தவர்களும், மந்
திரம் தெரிந்தவர்களும், தர்மசாஸ்திரப்பொருளறிவதில் திறமை (உரு)

 ஶ்ரீமுஷ்ணபுரமாஹாத்ம்யே பஞ்சமோऽத்யாய: ।

தர்மஶாஸ்த்ரார்த்தகுஶலாந் புராணஜ்ஞாந்விஶேஷத: ।
மஹாபௌராணிகாந்ஸத்யவாதோ ஜிதேந்த்ரியாந் ॥
தர்மஸம்ரக்ஷவிதோ யஜ்ஞக்ரியாநுஷ்டாநதத்பராந் ।
ஷட்கர்மநிரதாந் ஶாந்தாந் ஶீலாதிகுணஸம்ஶ்ரிதாந் ॥௨௮॥
வேதபாஹ்யகுத்ருஷ்டீநாம் நிக்ரஹேஷு க்ருதஶ்ரமாந் ।
பஹுஶ்ருதாந்கர்மதக்ஷாந் நாநாஜாத்யமேயஷ: ॥௨௯॥
ஸர்வஶிஷ்டைகமநஸோ நித்யம் ஸத்யம் ஸமாஶ்ரிதாந் ।
ஶ்ரத்தயா தத்விதோ விஷ்ணோ: கேஶவாராதநோத்ஸுகாந் ॥௩௦॥
அஷ்டாங்கயோகநிரதாந் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தகோவிதாந் ।
உபாஸ்ய விதிவத்ராஜா ஸர்வாநிவ பஹுஸ்வராந் ॥௩௧॥
ஸம்யமீந் ஸ்வத்யக்தாந் ப்ரஹ்மணி ந்யஸ்தமாநஸாந் ।
அப்ரவீத்ப்ரணிதாந்தேவோ முஷ்ணவஸதிர்த்தம: ।
கர்தவ்யேதி தயா தேஹாந்தே தீர்த்தவிவாஸித: ॥௩௨॥
ததஸ்ஸஹஸ்ரஸாஹாய த்விஜாதீநாம் ஸஹாஸஹா: ।
ராஜா பார்த்திவா விதாம்ஸ்த: பஞ்சஶதாதர: ॥௩௩॥
அதேஷாம் ஸ்நாநபாநார்த்தம் ஜாஹ்நவீஜலபூர்த்தகை: ।
ஶ்ரீய பாபநம் பாண்யம் ஶ்ரீமதீஷ்ணபமோஹ்வய: ।
ஸர்வஸஞ்சாஷ்டமநாஸ்ஶ்ரீவஸம் ஶ்ரீமுஷ்ணாஷ்டபுரம் யயௌ ॥௩௫॥

இதி ஶ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராணே
ஸநத்குமார ஸம்ஹிதாயாம்
புண்யக்ஷேத்ர ப்ரஸ்தாவே
ஶ்ரீமுஷ்ணபுரமாஹாத்ம்யே
பஞ்சமோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

யுள்ளவர்களாயும்,விசேஷமாய் புராணமறிந்தவர்களும்,சிற்றின்பங்களை வெறுத்தவர்களும், உண்மையே பேசுமவர்களும், ஐம்புலன்களை யடைக்கினவர்களும், தர்மஸூக்ஷ்மம் தெரிந்தவர்களும்,(உஎ)
வேள்வியின் விதியில் முயன்றவர்களாயும், வேதமோதல் ஓதுவித்தல் யாகம் செய்தல் செய்வித்தல் கொடுப்பது வாங்குவதாகிய அறுதொழிலுடையவர்களாயும், * ஏதமொன்று மிலாதவர்களும், நீர்மைமுதலிய குணங்களால் நிறைந்தவர்களும், நாஸ்திக(உஅ)
குதிருஷ்டிமதகண்டன சதுரர்களும், மிக்க கேள்வியுள்ளவர்களும், ஊஹிப்பதில் ஸமர்த்தர்களாயும், நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும்,(உகூ)
நன்னெறியில் நிலை நின்றமனமுடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸத்தியரான பகவானையே பற்றினவர்களும், ஆத்மஸ்வரூப மறிந்தவர்களும், கேசவன் தமர்களும், அஷ்டாங்கயோகம் பயின்றவர்களும், ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் நிபுணர்களும், பலமுடையவர்களும், எங்கும் பரந்துளனான பகவானை உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர்களுமான தேவர்களைப்போன்ற பூதேவர்களான சிறந்த வந்தணர் (ருக)
களை அனுஸரித்து, "மேன்மையாக கோஷ்டீவாஸம் செய்தருளவேண்டும்" என்று அரசன் வேண்டிக்கொள்ள அவர்களும் அரசனிடத்திலிருக்கு மன்பினால் ஆலோசிக்காமலே அப்படியே அங்கீகரித்தார்கள். (ருஉ இ)

பிறகு அறிஞனான புரூரவராஜன் ஸதஸ்வித்வான்களான அவ்வந்தணர்கள் ஆயிரத்தை நூற்றுவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு(ருரு இ)
இவர்களின் ஸ்நாநபானத்திற்காக ஸ்ரீநாரணன் பாதத்துதித்ததால் பரிசுத்தமாய், பரிசுத்தியைத்தரக் கூடியதாய்,உத்தமமானகங்கையின் தீர்த்தத்தைக்கொண்டு தெளிந்த சிந்தையனாய்,சிறந்த கோட்டியூரைச்சீக்கிரமாக அடைந்தான். (ருகு)

என்று பிர்மாண்ட புராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப்பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டீபுர மகிமையில்
ஐந்தாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

* ஏதம் - குற்றம்.

அய ஷெஷாZஸ்யாய: ॥

வாஞ்ச்யெஜெஶ கஜம்பாவ்யஹெஷெஹாவிதாதந: ।
ஶ்ருத்வைக கஷ்யநாவ்யாெத வ¯ெண்ய ஸவஹெஷவ்யெஜ ॥க॥
ெமாஷ்ெக்ஷெத்ர விெஶெஷண ஹ்ராஸராஜஸந¯த்தம் ।
ஸ்வரயஸ்வநாஜ்ராஜா ரயஸ்திஸஸாய¯தம் ॥ ॥உ॥
ஶிஸ்வஶாெஸாக்ஷ்விதிநா வகார ஸஹலக்ஷணம் ॥ ॥உ௩॥
ஶ்ருஜள ஹ்ராஸ: வர: ஸ்ரீமாநு ஸ்ரு ஹெயாக ஐவாவர: ।
ஹ்ராஸாணாம் ஸெரஹெதகவா ந ெரஸாயஜிஸ்ரு¯த: ।
ஸெஸத: வ¯ர¯ெஷ ரெந்த ரெந்திவஸெஹாஜயி: ॥ச॥
வதஜாநா ஸஹாவிப்ராஸ்த்ஸவிநு ஹ்ராெஸ ஸமக்ஷெண ।
ஸஸயீதவத¯ெவஜாஸ்த்ஜ்ஹவரிநிஷ்டிதா: ॥ ॥ரு॥
வளராணிகாஶ்ச ெவஜாங்கவாணிஜ்யக்ருதப¯ஸய: ।
அய்யாபகாஶ்ச ஸெவ ெவ க்ருதயஜ்ஞா ழிெந ழிெந ॥சு॥
உவந்யாஸஶிராஸிஶாஶ்ச¯க்ரு வஶ் கவயஸ்தயா ।
வஸிஷ்டெயந¯வ க்வ¯ஸாம் ஸெவஷாம் காஸெஜாஹிந: ।
ெஸவா ஐவ ஸெஹாஜாரா நித்யம் ஜீவநஜாயிந: ।
ஶ்ருெவதெஸா வர¯ணவஶ் வாவநா வாய¯ஸெரந¯வஶ் ॥அ॥
ஸ¯ஸ்ராஸவஜ்யஜ்ஞஶதா யஸவஸ்ஸவதிந: ।
ஷட்க்ஸநிரதா நித்யஸந்விஜ்ஞாதெவஜஸ: ॥ ॥கூ॥
ஶீவாணவஸ்த¯ஸநஸெஶ்ரயெஜழிகாவயா: ।
ஸ்தஸாதஜ்வஷிதம் ஸகயா ஜாநகாரிண: ॥ ॥கO॥
கநந்யெஜவதாஸாக்ஷா ஜ்ஞய தத்தெவழிந: ।
த்ரிவிெயெ: கரெணநித்யம் நாராயணபராயணா: ॥கக॥

ஆறாவது அத்தியாயம்

புரூரவராஜன் பாண்டியதேசத்தில் கோஷ்டி க்ஷேத்திரத்தில் பரமனைச்சிந்திக்கும் பரம ரிஷியான கதம்பரின் குற்றமற்றதாய் புண்ணியமாய் வேண்டுவன வெல்லாந்தரும் ஆசிரமத்தில் தன் (௧) ரதம் தடுக்கப்பட்டதால் ரதாகாரமாய் மிகவுமுத்தமமாய் லக்ஷணம் பொருந்திய கிராமத்தை சில்பசாஸ்திரப்படி கட்டியமைத்தான். (உ-இ)

இந்தக் கிராமமானது வண்ண நன்மணியும் மரகதமுமழுத்திய திண்ணை சூழ்ந்ததாய், பூலோகத்திலுள்ள பிர்ம்மலோகம் போல் கிராமங்களுக்கெல்லா மாதியானதால் "மூலஸார்த்தம்" என்று பெயர் பெற்று, ரத்தினங்களால் நிறைந்த பெருங்கடல் போல், சிறந்த புருஷர்களால் நிறைந்திருந்தது. (௪)

லக்ஷணம் பொருந்திய அந்த கிராமத்தில் வஸிக்கும் அந்தணர்கள் நால்வேதம் பயின்றவர்களும் ஆறங்கமறிந்தவர்களும், புராணம் தெரிந்தவர்களும், வேதாந்த வியாபாரத்தில் நிலை நின்ற (ரு) மனமுடையரும், வேதமோது விப்பவர்களும், உபன்னியாஸம் (சு) செய்புமவர்களுக்குத் தலைவர்களும், சுக்கிரன்போல் கவிகளாயும் காமதேனுபோல் எல்லோருக்கும் வேண்டிற்றெல்லாந்தருந்தன்மையுடையவரும், மேகம்போல் உதாரர்களாய் ஜீவனம் கொடுப்ப (எ) வர்களும் (ஜீவனம் - ஜலமும் ஜீவிப்பதற்கான தனமும்) வருணன் போல் பிரசேதஸ்களாயும் (பிரசேதஸ்கள் - நன்மனமுடையவர்கள்) வாயுபுத்திரன்போல் பாவனர்களும், (பாவனர் -பரிசுத் (அ) தர்கள்) இந்திரன்போல் நூறுயாகம் செய்தவர்களும், தர்மராஜன் போல் ஓமமற்றிருப்ப வரும் (ஓரம் - ஒருபுறத்தன்பு) அறுதொழிலுடையவர்களும் அக்கினிபோல் ஜாதவேதஸ்களும் (வேதமறிந்தவர்களும்) தேவர்கள் போல் ஸுமனஸ்களும், (ஸுமனஸ் (கூ) கள் - நன்மனமுடையவர்கள்) மலைபோல் வேதமார்க்கத்தில் அசைவற்றவர்களும், மத்தகஜங்கள் போல் தானகாரிகளாயும் (தானகாரித்துவம்- கொடுப்பதும் மதஜலம்பெருக்குவதும்) மற்றோர் தெய்வம் மதியாதவர்களும் ,பகவத்தத்துவமறிந்தவர்களும், போ (௧0) கின்ற காலங்கள் போயகாலங்கள் போகுகாலங்களாகிய எக்காலங்களிலும் சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் நாராயணனே தஞ்சமென்று பற்றினவர்களும், இதரதெய்வங்களையும்(௧௧)

அந்யேஷ்வேஷுஸர்வேஷு வார்ஷாயத்தேஷு ச ।
பாவிதேஸர்வக்ஷாமஸம்பந்நா: கேஶவாராயணோத்தமா: ॥ கஉ ॥
ப்ராஜ்ஞக்ஷேமயாக்தா ஹயவஸ்த்யாக்ஷநவா: ॥ கஉ இ ॥
உபமே நாமஸி ஸர்வேஷாம் லேஷ்வாநாம் விஶேஷத: ॥
அயிகா ஹயவக்ஷ ஸ்ஸ பமேயத்ரிஶாஷ்ட: ।
ஸாவம்விதேயஞ்சிந்ஜவ்வௌ: பதீக்ஷம் ஶ்ரீமாதந்தமேஷ் ॥ கச
வேஷ்ஹிகப்ர ஹ்யோகம்வ ப்ர ஹ்யோகதிவாவ்ஷ் ।
சூக்ஷிதநிதமஶேஷாணாம் ப்ராமாணாம் வாஜ்ஞ்யஹஷிஷண்ஷ் ॥
ஸாவயிஷ்வா யதாந்யாயம் மேநிஸந்தோஷஹேதவே ।
வதேயெஜநமோத்தே தத்தஷேமகேராஜ்யவ: ॥ கரு ॥
தேதா ராஜா மேநிவரம் தம் யயாவெ பார்த்திவா: ।
ஸதஸிந்து ப்ராமவயெ தே வதமோநா திஜாத்தமா: ॥ கஎ ॥
வியாதாரோऽவிஷேஷஸ்ய ஜாதா நாமேஷ்யே ।
வேஷிகஸ்ய தே யமஸ்ய ஸாயகாஸ்தே நிஶ்சிதா: ॥ கஅ ॥
உத்யக்தம் ராஜாநம் தயேத்யாஹ மஹாதவா: ।
ததஶ்ஸ்வாம் பாஶீம் ராஜா யயௌ யமஹூதாம் வர: ॥ ககூ ॥
அஸௌ ப்ராமவர: ஶ்ரீமாநு விஜ்ஞநஸமேகாஷ: ।
கௌஸ்துபம் மேயவரிஷஹார்ணா நித்யம் ப்ரகாஶதே ॥ உ0 ॥
விஷீஷணாஜ்ஞாவஶகா: வீக்ஷயந்தி ந ராக்ஷஸா: ।
தக்ஷேத்ரம் வரிதோ ப்ரஹ்மு! மேஹதூமதமேவ வ ॥ உக ॥
ஸாரம் வ்யூஹமநஸ்ய மேஹாஹாத்யவதஸ்த்வ ।
கௌஸ்துக்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் மேயா ஷ்ரோக்தம் யதாவிதி ॥
யந்த்யம் யஶஸ்யமாயுஷ்யம் புண்யம் ஸம்பத்கரம் வர ।
கௌஸ்துக்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் மூக்திமுக்திஸப்ரதம் ॥ உரு
தீர்த்தாநாம் தீர்த்தமேவம் க்ஷேத்ராணாம் க்ஷேத்ரமேத்தமம் ।
பாண்யாநாம் பாண்யமேவம் மேஹாபாதகநாஶநம் ॥ உச ॥

புறம்புண்டான பற்றுக்களையும், ஸவாஸனமாய் விட்டவர்களும் கேசவனுக்காராதனம் செய்வதில் ஆவலுடையவர்களும் ஆசார்ய(கஉ) பிராவண்யம் உடையவர்களும், அதடியாக பகவானைப்பற்றின வர்களுமாயிருந்தார்கள். (கஉஇ)

இவ்விதமானவிசேஷ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லோரும் ஒப்பற் றவர்களாயிருந்தார்கள். (கங)

இப்படிப்பட்ட பகவத் பாகவத பக்தி நிஷ்டர்களான பிராம் மணர்களால் நிறைந்த இந்த கிராமத்தை உத்தமமாய் பூவுலகி(கச) லுள்ளபிர்ம்மலோகம்போன்று எல்லாகிராமங்களுக்கும் முதன்மை யாய் பாண்டியதேசத்திற்கு அலங்காரமாய் கதம்பரிஷியின் ஸந்(கரு) தோஷத்திற்காக முறைப்படி அமைத்து நான்கு யோஜனை தூரம் அதைச் சேர்ந்ததாகவும் அவ்வரசன் செய்து வைத்தான். (கசு)

பிறகு புரூரவராஜன் அம்முனிவரைநோக்கி "இக்கிராமத்திலி ருக்கும் பிராம்மணர்கள் எங்கள் வம்சத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு பட்(கஎ) டாபிஷேகம்செய்து வைப்பவர்களாயும், வேதத்திற்சொல்லப்பட் டதர்மத்தை நடத்துமவர்களாயும் எப்பொழுது மிருக்கக்கடவர்(கஅ) கள் "என்று வேண்டிக்கொண்ட அரசனைக்குறித்து மகாதவத்தை யுடைய கதம்பர் " அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொன்னபிறகு தர்மவான்களிற் சிறந்த வரசனும் தனது நகரத்தையடைந்தான். (கக)

இந்தக்கிராமம் அழகுள்ளதாய் வித்வான்களால் நிறைந்திருந் தது. அவ்விதம் வித்வத்கோஷ்டி நிறைந்திருந்ததால் "கோஷ்டீ" என்ற பெயரால் எப்பொழுதும் விளங்கி இருக்கிறது. (உ௰)

ஓ நாரத முனிவரே! அந்தக்ஷேத்திரமெங்கும் ராக்ஷஸர்கள் விபீஷணருடைய உத்தரவுக்கு அடங்கினவர்களானதால் பீடிக் கமாட்டார்கள். இதுவே பெரிய வாச்சரியம். (உக)

இந்த கோஷ்டீக்ஷேத்திர மகிமையை பிரியத்துடன் கேட்ட மகாபாகவதரான உமக்கு நான் நன்றாய்த்தெரிவித்தேன். (உஉ)

இத்திருக்கோட்டியூர் மகிமையானது பொருளைத்தரும், யச ஸைக்கொடுக்கும், ஆயுளைப்பெருக்கும், புண்ணியத்தையளிக்கும் மிகவும் செல்வந்தரும், தாணியோடு விசும் பாளும் தன்மையைத் தரும். (உங)

இந்ததீர்த்தமும் மற்றதீர்த்தங்களுக்குள் ஒப்பில்லாதது. க்ஷேத் திரமும் மற்ற க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானது. புண்ணியங் களுக்குள் சிறந்தபுண்ணியம். மகாபாதகங்களையும் போக்கும். (உச)

𑌸𑌕𑍃𑌜𑍍𑌜𑌪𑍍𑌯𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௨௫॥

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌵𑌧𑍀𑌨𑍍 ।
𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑌪𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥
𑌸𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௨௭॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥௨௮

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑌾𑌹𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑍋 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 ॥௧௭॥

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 “𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃” ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑍀 ॥ ॥௧௮॥

இந்த க்ஷேத்திர மாகாத்துமியம் சேழ்க்கும்பொழுதே செவிக்கினியது. அப்படியே மங்களத்திற்கும் மங்களத்தைத்தரும். ஸத்துவகுணத்தைத் தெளிவாய்த்தரும். (உ௫)

ஸர்வபாபங்களேயும் போக்கி மங்களத்தைத்தரும் இந்த ஆறு அத்தியாயங்களேயும் எவன் படித்தாலும், கேட்டாலும், அவனுக்கு ஐசுவரியமும் ஆயுளும் புண்ணியமும் உண்டாகும். நிரந்தர (உ௬) மாய் பூமிதானம் செய்யுமவர்களுக்கு எந்தப்பயனே அந்தப்பலம் கிடைக்கும். அப்படியே ஸர்வ தீர்த்தங்களிலும் நீராடிய பலமும் (உ௭) ஸகலதானபலமும் கிட்டுவதுடன் அவர்கள் சங்கையின்றிச் சடக்கெனச் சாது கோட்டியுட்கொள்ளப்படுவார்கள். (உ௮)

என்று பிர்மாண்ட புராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப்பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டீபுர மகிமையில்
ஆருவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணுய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகிமை.
ஸ்ரீபிர்மகைவர்த்தத்தில்சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீஸூதபுராணிகர் சௌநகாதிரிஷிகளே நோக்கி, ஓ ரிஷி சிரோமணிகளே! திருக்கோட்டியூரின் மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முற்காலத்தில் ராதந்தரகல்பத்தில் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் இரணிய கசிபுவின் உபத்திரவத்தால் அங்கங்கு மறைந்தனர். (க)

ஒருகாலத்தில் எல்லாதேவர்களும் கோஷ்டீபுரத்தில் ஒன்று சேர்ந்து இரணியனுடையவதத்தின் உபாயத்தைக்குறித்து "எப்படிச்செய்யலாமென்று யோஜித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் அசரீரிவாக்கொன்றுண்டானது. (௨)

ஹிரண்யஸ்ய வதம் தேவா: கரிஷ்யே ஸுரஸத்தமா: ‖
ப்ரஹ்லாதபக்தவ்யாஜேந ஸம்ஹரிஷ்யே மஹாஸுரம் ‖ ‖௪‖

ஸ்வஸ்வஸ்தாநேஷு ஸ்திதாஸ்ஸர்வே மாஹேந்த்ரப்ரமுகா: ஸுரா: |
இத்யாஶ்வாஸ்ய மருத்கணம் தேவதீர்த்தே ஶுபே ‖ ‖௫‖

ஸ்தித்வா தேவாந் ஸம்போத்ய ஜகாம பகவாந் ஹரி: ‖௬‖

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மவைவர்தே
த்ருதீயகாண்டே
ஶ்ரீமுஷ்ணமாஹாத்ம்யே
த்விதீயோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ‖

ஶ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணாய நம: ‖

அத த்ருதீயோऽத்யாய: ‖

புரா புண்யநிதிர்நாம ஸோமவம்ஶஸமுத்பவ: |
ஶத்ருபி: பீடிதோ ராஜா தீர்த்தயாத்ராபரோऽபவத் ‖௧

காஶீம் கத்வா ப்ரயாகம் ச கயாம் முக்திம் சகார ஸ: |
நைமிஶம் ச புஷ்கரம் நரநாராயணாஶ்ரமம் ‖ ‖௨‖

ப்ருந்தாவநம் குருக்ஷேத்ரம் த்வாரகாம் சாப்யவந்திகாம் |
அயோத்யாம் மதுராஞ்சைவ ஶ்ரீகூர்மம் புருஷோத்தமம்

அஹோபிலம் வேங்கடாத்ரிம் ததா யதுகிரிம் ஹரிம் |
காஞ்சீபுரம் ஸமாஸாத்ய ஶ்ரீமுஷ்ணம் கடிகாசலம் ‖ ‖௪‖

ஶ்ரீரங்கம் ஶ்ரீநிவாஸம் ச ஶ்வேததீர்த்தாஹ்வயம் பரம் |
கோடீஶ்வரம் ஸமாஸாத்ய வ்யாக்ரநாதீஶ்வரம் ததா ‖ ‖௫‖

"திக்பாலர்களே !தேவர்களே ! இரணியன் வதத்தை நான்
செய்யப்போகிறேன். பக்தனை பிரஹ்லாதனை முன்னிட்டு
மகாஸுரனை இரணியனைக்கொல்லப் போகிறேன். தேவர்கள் (௪)
முதலிய எல்லோரும் பயமின்றி அவரவர்களிடங்களில் வஸிக்க
லாம்" என்று சுபமான தேவதீர்த்தக்கரையில் நின்றுகொண்டு தே
வகணங்களுக்கு நியமித்து அப்படியே பக்தர்களின் இடரைநீக்கும்
ஷட்குணபூர்ணரான பகவான் தேவர்களையும் எல்லாஜனங்களை
யும் காத்தருளினார். (௫௰)

என்று பிர்மகைவர்த்தத்தில்
தீர்த்த காண்டத்தில்
ஸ்ரீகோஷ்டீபுர மகிமையில்
முதலாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முற்காலத்தில் சந்திரவம்சத்திலுதித்த "புண்ணியநிதி" என்ற
அரசன் சத்துருக்களால் பீடிக்கப்பட்டு தீர்த்தயாத்திரை செய்து
காலம் கழித்தான். (௧)

காசி, பிரயாகை, கயை, இவ்விடங்களெல்லாம் சென்று விஷ
யவைராக்கியத்தையு மடைந்தான். பிறகு நைமிசாரணியம், கிரித்
துவாரம், வதரியாச்சிரமம், விருந்தாவனம், குருக்ஷேத்திரம், துவா
ரகை, அவந்திகை, அயோத்தியை, வடமதுரை, ஸ்ரீகூர்மம்,
வண்புருடோத்தமம், அகோபிலம், திருவேங்கடமலை, தர்மபுரி, (௫)
ஹரிக்ஷேத்திரம், காஞ்சீபுரம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், சோளசிங்கபுரம், ஸ்ரீ
ரங்கம், ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்திரம், சங்கதீர்த்தம், திருக்கோடிக்காவல் (௪)
அர்த்தநாரீசுரம், கும்பகோணம், சுவேதகிரி, திருநாகேசுவரம், (௫)

காம்போஜணம் ஶ்வேதகிரிம் நாகநாயம் ச கோஸலம் ।
மத்யார்ஜுநம் ச கோமந்தம் மஹேந்த்ரகிரிம் ததா ॥ ॥௬॥
ஶ்வேதாரண்யம் ச மாயூரம் ராஜேந்த்ரகாலஶஸேவிதம் ।
ஹாயாரண்யம் வேதவநம் ஶ்ரீவாஞ்ச்யம் கமலாலயம் ॥ ॥௭॥
ஸத்யாத்ரிம் ச வ்ருஷாத்ரிம் ச ஸேதௌ ஸ்நாத்வா ஸமாஹித꞉ ।
கோஷ்டீபுரம் தேவதீர்தே ஸ்நாத்வா ஸம்ப்ரீயாநத꞉ ।௮
த்யாத்வா நாராயணம் தேவம் ஹ்ருஷீகேஶம் தேவேஶ்வரம் ।
ஶங்கசக்ரகதாபத்மஶார்ங்கிணம் வநமாலிநம் ॥ ॥௯॥
ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபோரஸ்கம் வைஜயந்த்யா விராஜிதம் ।
பீதாம்பரதரம் தேவம் கிரீடமகுடோஜ்ஜ்வலம் ॥ ॥௧௦॥
நீலமேகாபமூர்த்யம் பார்ஶ்வயோரலங்க்ருதம் ।
த்யாத்வா தேவம் நமஸ்க்ருத்ய ப்ரதக்ஷிணம் ச சகார ஸ꞉ ॥௧௧॥
ப்ராஸாதமப்யலங்க்ருத்ய விமாநம் கோபுரம் ததா ।
ஶ்ரீஜாயுதமண்டபம் க்ருத்வாத்யாஸாயுதம் ச சகார ஸ꞉ ॥௧௨॥
ப்ரஹ்மோத்ஸவம் ததா க்ருத்வா நித்யோத்ஸவம் தத꞉ பரம் ।
ஏவம் க்ருத்வா பாண்ட்யந்ருபோ ராஜ்யம் க்ருத்வா பஹூந் ஸமா꞉ ॥
ஶத்ரூணாம் ச ததா மத்யே பாதம் க்ருத்வா மஹாயஶா꞉
விஷ்ணோ꞉ பதம் ஜகாமாஶு புநராவ்ருத்திவர்ஜிதம் ॥ ௧௪ ॥
கோசர்மமாத்ரக்ஷேத்ரம் வா கோஷ்டீஶஸ்ய ப்ரயச்சதி ।
ஸார்வபௌமத்வமாப்நோதி ஸர்வபோகாதிகஸ்ததா ॥ ॥௧௫॥
சாமரவ்யஜநம் வாऽத சத்ரம் வாऽத ப்ரயச்சதி ।
மஹதைஶ்வர்யமாப்நோதி நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥௧௬॥
பூஷணம் தேவதேவஸ்ய மாலாம் வா ய꞉ ப்ரயச்சதி ।
விமுக்த꞉ ஸர்வபாபேப்ய꞉ ஸர்வபோகாதிபோ பவேத் ॥௧௭॥
உத்யாநம் காரயேத்யஸ்து கோஷ்டீபுரம் நகோத்தமே ।
ஸோऽஶ்வமேதாயுதம் ஸ்நாத்வா பலம் சாக்ஷயமஶ்நுதே ॥௧௮॥

ஸைந்தவம், மத்தியார்ச்சுனம் (திருவிடைமருதூர்) கோமுத்தி, மலந்தூரம், சுவேதாரண்யம் (திருவெண்காடு) ஏகாதசருத்திர (சு)
ஸேவிதமான மாயூரம், சாயாவனம், (திருநிழல்காடு) வேதாரண்
ணியம், ஸ்ரீவாஞ்சியம், திருவாரூர், திருமெய்யம், அழகர்கோவில் (எ)
இந்தக்ஷேத்திரங்களெல்லாம் சென்று, நியமத்துடன் ஸேதுவிலும் ஸ்நாநம் செய்து, திருக்கோட்டியூரில் தேவதீர்த்தத்தில் விதிப்
படி ஸ்நாநம்செய்து, எங்குமுளனாய், ஏழுலகுக்கும் நாதனாய் வண் (அ)
புகழ்நாரணனாய் விளங்குகிறவனும் உலகத்தினகத்தனனாய் பிரகா
சிக்குமவனும், ஈசனாய் சங்கு வில் வாள் தண்டு சக்கர மேந்தினவ (கூ)
னும், துளவி மாலையணிந்தவனும், ஸ்ரீவத்ஸமறுவாலும் கௌஸ்து பமணியாலும் விளங்கிய திருமார்பையுடையவனும், வைஜயந்தி மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும்,பீதகவாடையுடையனாய்ப்பிர
காசித்தும் கிரீடத்தோடுச்சேர்ந்த திருமுடியுடையவனும்,கருமுகில்(க௰)
திருநிறத்தவனாய், உதாராவயவனாய், செவ்வேயிட்ட திருமண் காப்புனால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமுள்ள ஸ்ரீகோஷ்டீநாதனை தியா
னித்து நமஸ்கரித்து கைங்கரியமும் செய்தான், (கக)

முதலில் தளத்தை யலங்கரித்து விமானத்தையும் கோபுரத்
தையும் பரிஷ்கரித்து, உத்ஸவத்திற்காக லீலாமண்டபமும் கட்டி
வைத்தான். (கஉ)

அப்படியே பிர்மோத்ஸவமும் நித்தியோத்ஸவமும் நடத்தி
வைத்து அந்தப்புண்ணியநிதி என்ற அரசன் சத்துருஜயம் செய்து
ராஜ்யத்தைப் பதினாயிரமாண்டு ரக்ஷித்து பெரும்புகழ் பெற்று
அந்தமில்பேரின்பமான நாரணனுலகை நண்ணினான். (கச)

இந்தகோஷ்டீ நாதனுக்கு கோசர்ம மாத்திரமாவது (பசுவி
ன்தோலளவு) பூமியைக்கொடுக்கிறவன் எல்லோருக்கும் மேலாய்
சக்கிரவர்த்தியாவன். சாமரமாவது குடையாவது ஸமர்ப்பிக்கும
வன் சங்கையின்றிப் பெருஞ்செல்வமடைவன். ஸ்ரீகோஷ்டீநாத
னுக்கு ஆபரணமாவது மாலையாவது ஸமர்ப்பிக்குமவன் ஸர்வ பாப
விமுக்தனாய் உலகமெல்லாமாள்வான். கோஷ்டீபுரத்தில் ஸ்ரீநார(கஎ)
ணனுக்கு நந்தவனஞ் செய்துவைக்குவமன் எண்ணிலாத பெருஞ்
செல்வமுற்று அளவிலாவின்பத்தையடைவன். ஸ்ரீகோஷ்டீநாத(கஅ)

ய: கஸ்யாஹம் ப்ரயத்நேத்யா கோஷ்டீஶஸ்ய புரோகம: ।
ஸ்தாநமவ்யயம் ப்ராப்ய ந புநர்ஜாயதே நர: ॥ ॥௧௯॥

ய: க்ஷேத்ராவாஸிதோமேத்ர்யா கோஷ்டீஶஸ்ய புரே நர: ।
மஹாபாதகயுக்தோऽபி முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ ॥௨௦॥

ஏநம் காரயேத்வாபி பாடயேத்வாபி யோ நர: ।
ஸ விஷ்ணுபதமாப்நோதி புக்த்வா போகாம்ஶ்சிரம் ததா ॥௨௧
ஏக: படிதவாநபி விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ॥௨௧½॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மகைவர்த்தே
தீர்த்தகாண்டே
ஶ்ரீகோஷ்டீமாஹாத்ம்யே
த்விதீயோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்யதைவதாய தயாவதே ।
ஸௌம்யநாராயணாயாஸ்து கோஷ்டீநாதாய மங்களம் ॥
ஸர்வேஷாம் ஶுபம் பவதாத்தராம் ॥

ஸ்ரீபட்டர் அருளிச்செய்த
கோஷ்டீஸ்தவ: ॥

யத்ராஸ்தாயி புரா ப்ரபஸ்ஸ்வஸிதாநீதைஶ்ஶதாஜஸ்ர தைதைர்தைவைஸ்த்ரு ஸர்ஶீதயஸ்திஜுஷம் கோஷ்ட்யாஹ்வயே யாமிநி । கோவிந்தம் நரகஸ்ய நாஶநகரம் ஸ்தோஷ்யே குணாம்போநிதிம் லக்ஷ்மீஹ்ருத்யதமம் மஹீப்ரியதமம் ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணம் ॥ ॥ ௧ ॥

னுக்கு முன்னில் ஒருவனுக்காவது அன்னமிட்டால் பவானுடைய ஆராதன பலத்தைப்பெற்று பிறவித்துயராறுப்பன். ஸ்ரீகோ (ககூ)
ஷ்டீசனுடைய ஊரில் ஒரு ராத்திரியாவது வஸிக்குமவனுக்கு மகாபாவங்கள் லக்ஷக்கணக்காயிருந்தாலும் நிச்சயமாய் நிவர்த்தியாகும். எவன் இந்த கோஷ்டீமகிமையை எழுதச்செய்தாலும் (உ௰)
படிக்கச்செய்தாலும் அவன் இவ்வுலகமாண்டு பின்னும் வானுலகாள்வன். இதை எழுதுமவனும் படிக்குமவனும் எங்குமுளனான (உக)
வெம்பெருமானுடன் இன்பம் நாளுமெய்துவன். (உஉ)

என்றுபிர்மகைவர்த்தத்தில்
தீர்த்தகாண்டத்தில்,
திருக்கோட்டியூர்மகிமையில்
இரண்டாவதுஅத்தியாயம்
பூர்த்திபெற்றது.

ஸ்ரீஸௌமியநாராயணாய நம:

ஸ்ரீராமானுஜாசார்யரின் ஆசார்யரான திருக்கோட்டியூர் நம்பியின் தெய்வமாய் கருணைமிக்குள்ள கோஷ்டீநாதனான ஸ்ரீஸௌமிநாராயணனுக்கு மங்களமுண்டாவதாக.

எல்லோருக்கும் மங்களமுண்டாகுக

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 ।

𑌪𑌰𑌿𑌸𑌰𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀 ।
𑌪𑌰𑌮𑌪𑌦𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀
𑌪𑍂𑌶𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌰𑌣𑌭𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 ॥ ॥ ௨ ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌯𑌸𑌰𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑍂𑌃
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌤𑌤𑌕𑍂𑌸𑍂𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑍋𑌦𑌹𑌾𑌰𑌃 ।
𑌆𑌦𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌤𑌰𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 ।

𑌯𑌦𑍍𑌵𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑌮𑌭𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌰𑌾𑌶𑌿
𑌸𑍇𑌵𑌾𑌮𑍋𑌦𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑌮𑌯𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌯𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌾 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀 ॥ ॥ ௪ ॥

𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌜𑌕𑍋𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑌵𑍃𑌤
𑌶𑍈𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑌯𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑌪𑌾𑌷𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌪𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌕𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌰𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌕𑌨𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌤𑌿𑌮𑍇𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇 ॥

𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿𑌧𑍇𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍀
𑌋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌕𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂 ।
𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌿𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌪𑍂𑌷𑌣𑌂
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥

𑌗𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍋𑌦𑌵𑍇𑌦𑌨𑌪𑌰𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇
𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌯 𑌪𑍌𑌰𑌵𑌸𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍋𑌰𑌪𑍇𑌤𑌵𑍇𑌤𑌵𑍇 ॥

𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌰𑌗𑌶𑌯𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌨𑌰𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 ।
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌰𑌜𑌶𑌿𑌵𑌰𑍋𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌵𑌾𑌸𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 ॥௮॥

𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑌶𑍋 𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌾
𑌸𑍇𑌵𑌿𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑍀𑌮𑍇𑌘𑌮𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌯𑍍𑌯𑌜𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌾
𑌰𑌗𑌾𑌤𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌪𑌯𑍀𑌵𑌕𑌾𑌰 𑌋𑌷𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌪𑍈𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌂
𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥ ॥ ௯ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑌰𑍋𑌜𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌰𑍁𑌚𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌤𑍀𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌂
𑌮𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌂𑌪𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌰𑍂𑌷𑌂 𑌮𑌤𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌯𑌾𑌵𑌿𑌭𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥௧௦॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ॥

𑍐 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑌯𑍂𑌸𑌂𑌪𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑌯𑌨𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌵𑍀𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 (𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑍈) 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌰𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

ஸ்ரீமோக்ஷஸாஷ்டோத்தரஶதநாமாவளி: ।

உக்ரதேஜஸே நம: । [ய நம:
ஹிரண்யக்ரஹணோத்பவா
ஹிரண்யஹநநோத்பவாய
பஞ்சமயாயிநே நம: ।
மஹாவிஷ்ணவே நம: ।
ஸ்யுத நாராயணாய நம: ।
ஸர்வஜந்மத்ருஷ்டாத்வசக்ராய நம: ।
தக்ஷிணேஶ்வராய நம: ।
உத்தரேஶ்வராய நம: ।
அஷ்டாங்கவிமாநகாய நம: ।
தேவாய நம: ।
கதம்பநாயகாய நம: ।
நரஸிம்ஹாய நம: ।
மஹாப்ரபவே நம: ।
க்ஷீராப்திஶாயிநே நம: ।
தேவாய நம: ।
விமாநாக்ரஸ்திதப்ரபவே
ஸம்ப்ராதிஷ்டிதாய நம: ।
தேவதேவேஶாய நம: ।
ஸம்ப்ரயாஸிதாய நம: ।
ஸம்ப்ரப்ரபவே நம: ।
ஸ்ரீஹஸ்திநீஜாஸஹிதாய
ஸ்ரீஸௌம்யநாராயணாஹ்வயா
ய நம: ।
ஸ்வர்ணவப்ரகாஶகாய நம: ।
ஸ்வர்ணமஜ்ஜநவிக்ரஹாய நம:
திவ்யாஸ்த்ரவாய நம: ।
உதாராங்காய நம: ।

ஸக்தாதிவத்ஸலாய நம: ।
நேத்ராநந்தகராய நம: ।
மநுமநுஜ்ஞாய நம: ।
மந்நிநாயகாய நம: ।
விஷ்ணவே நம: ।
ஸஹஸ்தகமூர்த்தயே நம: ।
தேவதாநாம் தேவதாய
மணிமுக்தாநதீதீரஸ்திதாய
கதம்பவாடிஸ்திதாய நம: ।
ஹிரண்யக்ரஹணயக்தாய
ஹிரண்யஹந்த்ரே நம: ।
ஹோமப்ரியாய நம: ।
தேவதேவஸஹிதாய நம:
தேவாய நம: ।
த்ரிதயஸ்திதாய நம: ।
ஜநார்த்தநாய நம: ।
தேவதீர்த்தஸ்திதாய நம:
தேவரக்ஷகாய நம: ।
ஸர்வலோகரக்ஷகாய நம: ।
ஸ்வபவதே நம: ।
நாராயணதேவாய நம: ।
ஹ்ருதிஸ்ததேவாய நம: ।
ஸம்ஸ்வராய நம: ।
ஸர்வக்ஷத்ராவத்யாஸிநே
வநமாலிநே நம: ।
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபோரஸ்காய
வைஜயந்தீவிராஜிதாய
பீதாம்பரதராய நம: ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ।

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑍀𑌲𑌮𑍇𑌘𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌹𑌰𑌪𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯
𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑌯𑌾𑌪𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌸𑌮𑍇𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌮𑌃

திருக்கோட்டியூர் திவ்வியதேச விஷயமாய் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த பாசுரங்கள்.

முதலாயிரம் பேரியாழ்வார் திருமோழி முதற்பத்து
முதலாவது திருமோழி முதற்பாட்டு
கலிவிருத்தம்.

வண்ண மாடங்கள்சூழ், திருக்கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன், நம்பிபிறந்தனில்,
எண்ணெய் சுண்ண மெதிரெதிர்தூவிட,
கண்ணன் முற்றம், கலந்தள றாயிற்றே. (க)

மேற்படி பத்தாவது பாட்டு.

செங்நெலார் வயல் சூழ், திருக்கோட்டியூர்,
மன்னு நாரணன், நம்பிபிறந்தமை,
மின்னுநூல், விட்டுசித்தன் விரித்த, இப்
பன்னுபாடல் வல்லார்க், கில்லை பாவமே.

மேற்படி பெரியாழ்வார் திருமொழி உ-வது பத்து
சு-வது திருமொழி உ-வது பாசுரம்.
கலித்தாழிசை.

கொங்குங் குடந்தையும், கோட்டியூரும் பேரும்,
எங்குந்திரிந்து, விளையாடு மென்மகன்,
சங்கம் பிடிக்கும், தடக்கைக்குத்தக்க நல்
லங்கமுடையதோர் கோல்கொண்டுவா, அரக்குவழித்
ததோர் கோல் கொண்டுவா.

மேற்படி பெரியாழ்வார் திருமொழி ச-வது பத்து ச-வது திருமொழி

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நாவகாரியஞ் சொல்லிலாதவர், நாடொறும விருந்தோம்புவார்,
தேவகாரியஞ்செய்து, வேதம்பயின்றுவாழ் திருக்கோட்டியூர்
மூவர்காரிய முந்திருத்தும், முதல்வனைச்சிந்தியாத, அப்
பாவகாரிகளைப்படைத்தவ, னெங்ஙனம்படைத்தான்கொலோ.

குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக், குருக்களுக் கனுகூலராய்,
செற்றமொன்றுமிலாத,வண்கையினர்கள்வாழ் திருக்கோட்டியூர்.
துற்றியேழுலகுண்ட,தூமணிவண்ணன்றன்னைத்தொழாதவர்.
பெற்றதாயர்வயிற்றினைப்,பெருநோய்செய்வான்பிறந்தார்களே.

வண்ண நன்மணியும் மரதகமுமழுத்தி, நிழலெழும்
திண்ணைசூழ் திருக்கோட்டியூர், திருமாலவன் திருநாமங்கள்,
எண்ணக்கண்டவிரல்களா, லிறைப்பொழுது மெண்ணகிலாது போய்
உண்ணக்கண்டதம்மூத்தைவாய்க்குக்,கவளமுந்துகின்றார்களே

உரகமெல்லணையான்கையி, லுறைசங்கம் போல்மடவன்னங்கள்
நிரைகணம்பரந்தேறும், செங்கமலவயல் திருக்கோட்டியூர்,
நரகநாசனைநாவிற் கொண்டழையாத, மானிடசாதியர்,
பருகுநீருமுடுக்குங் கூறையும், பாவஞ்செய்தன தான்கொலோ.

ஆமையின் முதுகத்திடைக் குதிகொண்டு,தூமலர்சாடிப்போய்,
தீமை செய்திளவாளைகள் விளையாடுநீர்த் திருக்கோட்டியூர்,
நேமிசேர் தடங்கையினனை நினைப்பிலாவலி நெஞ்சுடை,
பூமிபாரங்களுண்ணுஞ் சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்திணிமினே.

திருமங்கை மன்னன் அருளிச்செய்த
பெரிய திருமொழி ௯-வது பத்து ௰-வது திருமொழி
ஆ சி ரி ய த் து றை

எங்ஙனேம்மிறை யெம்பிரா, னிமையோர்க்கு நாயகன், ஏத்தடியவர்
தங்கள் தம்மனத்துப்பிரியாதருள் செய்வான், [கொளி,
பொங்குதண்ணருவிபுதம்செய்யப், பொன்களேசிதறுமிலங்
செங்கமலமலரும், திருக்கோட்டியூரானே. (1)

எவ்வநோய் தவிர்ப்பா, னெமக்கிறை யின்னகைத்துவர்வாய்
செவ்விதோயவல்லான், திருமாமகட்கினியான், [நிலமகள்
மௌவல் மாலைவண்டாடும், மல்லிகை மாலையோடு மணந்துமா
தெய்வநாறவரும், திருக்கோட்டியூரானே. [ருதம் (2)

வெள்ளியான் கரியான், மணி நிறவண்ணன் விண்ணவர் தமக்
[கிறை, எமக்
கொள்ளியானுயர்ந்தா, னுலகேழு முண்டு மிழந்தான்,
துள்ளுநீர்மொண்டுகொண்டு, சாமரைக்கற்றை சந்தனமுந்திவந்
தெள்ளுநீர் புறவில், திருக்கோட்டியூரானே. [தசை (3)

ஏறுமேறியிலங்கு, மொண்மழுப்பற்று மீசைற்கிசைந்து, உடம்பி
கூறுதான் கொடுத்தான், குலமாமகட்கினியான், [லோர்
நாறுசெண்பகமல்லிகை மலர்புல்கி, யின்னிளவண்டு, நன்னறும்
தேறல் வாய்மடுக்கும், திருக்கோட்டியூரானே. (4)

வங்கமா கடல்வண்ணன், மாமணிவண்ணன்விண்ணவர்கோன்,
தொங்கல் நீண்முடியான், நெடியான் படிகடந்தான், [மதுமலர்த்
மங்குல்தோய் மணிமாடவொண்கொடி, மாகமீதுயர்ந்தேறி,
திங்கள் தானணவும், திருக்கோட்டியூரானே. [வானுயர், (5)

காவலனிலங்கைக்கிறை கலங்கச், சரஞ்செலவுத்ய்து மற்றவன்
ஏவலம் தவிர்த்தா, னென்னையாளுடை யெம்பிரான்,
நாவலம்புவி மன்னர்வந்துவணங்க, மாலுறைகின்ன திங்கென,
தேவர் வந்திறைஞ்சும், திருக்கோட்டியூரானே. (6)

கன்றுகொண்டு விளங்கனியெறிந்து, ஆநிரைக்கழிவென்று மா
நின்றுகாத்துகந்தான், நிலமாமகட் கினியான், [மழை
குன்றின் முல்லையின்வாசமும், குளிர்மல்லிகை மணமுமளைந்து,
ன் றல் வந்துலவும், திருக்கோட்டியூரானே. [இளந், (7)

பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்து, புலன்களைந்து பொறிகளால்,
ஏதமொன்றுமிலாத, வண்கையினர்கள் வாழ்திருக்கோட்டியூர்,
நாதனைநரசிங்கனை, நவின்றேத்துவார்களுழக்கிய,
பாததூளிபடுதலா, லிவ்வுலகம் பாக்கியம் செய்ததே. (6)

குருந்தமொன்றொசித்தானொடும் சென்று, கூடியாடிவிழாச்செய்து,
திருந்துநான்மறையோ, ரிராப்பகலேத்திவாழ் திருக்கோட்டியூர்,
கருந்தடமுகில் வண்ணனைக் கடைக்கொண்டுகை தொழும் பத்தர்கள்
இருந்தவூரிலிருக்குமானிட,ரெத்தவங்கள் செய்தார் கொலோ

நளிர்ந்தசீலன் நயாசல, னபிமான துங்கனை, நாடொறும்
தெளிந்தசெல்வனைச்சேவகங்கொண்ட, செங்கண்மால்திருக்கோட்டியூர்
குளிர்ந்துறைகின்ற,கோவிந்தன்குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்
விளைந்ததானியமு, மிராக்கதர்மீதுகொள்ள கிலார்களே. (8)

கொம்பினார்பொழில்வாய்க்குயிலினம்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்
செம்பொனார்மதிள்சூழ்,செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்
நம்பனைநரசிங்கனை, நவின்றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்,
எம்பிரான்றனசின்னங்க, ளிவரிவரென்றாசைகள் தீர்வனே. (9)

காசின்வாய்க்கரம் விற்கினும், கரவாது மாற்றிலி சோறிட்டு,
தேசவார்த்தை படைக்கும், வண்கையினர்கள் வாழ் திருக்கோட்டியூர்,
கேசவாபுருடோத்தமா, கிளர்சோதியாய் குறளாவென்று,
பேசுவாரடியார்க, ளெந்தம்மைவிற்கவும் பெறுவார்களே. (10)

சீதநீர் புடைசூழ், செழுங்கழனியுடைத் திருக்கோட்டியூர்,
ஆதியானடியாரையு, மடிமையின்றித் தொழுவாரையும்,
கோதில்பட்டர் பிரான், குளிர்புதுவை மன்விட்டுசித்தன்சொல்
ஏதமின்றியுரைப்பவ ரிருடீகேசனுக்காளரே. (11)

நா

NK கண்ணம்மாள்

NK கண்

